

ГИМНАЗИЈАЛАЦ

ЛИСТ УЧЕНИКА ГИМНАЗИЈЕ „СВЕТИ САВА“ ПОЖЕГА

Наше мало
некоме је много.

САЛОН ЗА НЕГУ
ДОБРОТЕ

„Тоје је само оно
што другоје даш.“

Даривање је радост
коју треба неговати
током целе године.

**Јанко Стокић IV4,
ученик генерације!**

**МИНИСТАР ОТВОРИО
ГИМФЕСТ!**

**Прва награда
лингвистичкој
секцији!
Савиндан 2023!**

САДРЖАЈ

УЧЕНИК ГЕНЕРАЦИЈЕ	
ПУТ ДО УСПЕХА.....	3
САВИНДАН 2023	
ГОВОРИЋУ О МОРАЛУ.....	6
ЛИКОВНИ КОНКУРС „ДОБРО“.....	7
ПОЗОРИШНА ПРЕДСТАВА „УЈЕЖ“.....	8
ГИМФЕСТ 14	
ГИМФЕСТ 14: ИЗ ДНЕВНИКА ГИМНАЗИЈАЛЦА.....	9
КРЕАТИВНОСТ УЧЕНИКА.....	11
МИНИСТАР ОТВОРИО ГИМФЕСТ.....	12
СПОЈ НАУКЕ И КЊИЖЕВНОСТИ.....	12
А НА ГИМФЕСТУ... ..	14
ДОМЕТИ	
ПРВА НАГРАДА ЗА ЛИНГВИСТИЧКУ СЕКЦИЈУ НАШЕ ШКОЛЕ.....	19
ШКОЛСКОМ ЛИСТУ „ГИМНАЗИЈАЛАЦ“ ДОДЕЉЕНА ДРУГА НАГРАДА.....	20
ЈОШ УСПЕХА.....	21
НА ФЕСТИВАЛУ НАУКЕ У БЕОГРАДУ	22
ЈЕДАН ДАН НА ФЕСТИВАЛУ НАУКЕ.....	24
ДРЖАВНА СМОТРА ТАЛЕНТОВАНИХ УЧЕНИКА У ВРАЊУ.....	24
„БОРИНО ПЕРО“.....	25
МАРТА ВЕСОВИЋ – ДОБИТНИК НАГРАДЕ „ЗЛАТНИ ХРАСТ“.....	25
ДИГИТАЛНИ СВЕТ	
ИНФОРМАТИКА У ВАСПИТАЊУ И ОБРАЗОВАЊУ.....	26
ИСТРАЖИВАЊА	
БУКА ОКО НАС?	28
ПСИХОЛОГИЈА	
ИМПЕРАТИВ ЈЕ ПРУЖИТИ ПОДРШКУ	29
ПОЗИТИВНА ПСИХОЛОГИЈА ИЛИ ТОКСИЧНА ПОЗИТИВНОСТ.....	32
УСАМЉЕНОСТ, ОДБАЧЕНОСТ, ОТУЂЕНОСТ.....	34
КУЛТУРА	
ДЕЛО ИВАНА ТЕШИЋА У НАШОЈ ШКОЛИ.....	35
ВЕЧЕ ПОСВЕЋЕНО „СУЈЕВЕРИЦАМА“ БРАНКА В. РАДИЧЕВИЋА.....	36
НОВЕ РЕЧИ И ЊИХОВА СУДБИНА У ЛЕКСИЧКОМ СИСТЕМУ СРПСКОГ ЈЕЗИКА.....	37
ПЛАНИНАРСКА СЕКЦИЈА	
У ВИСИНАМА	37
ПЛАНИНАРСКИ ВИКЕНД СА ЛЕПОСАВОМ И ЧИКА МУЈОМ.....	38
УСПОН НА ДЕБЕЛУ ГОРУ – ВРХ БРАНОЈЕВАЦ	39
ОТОЦИ НИСУ ОСТРВА.....	40
УЧЕНИЧКИ РАДОВИ	
ПОЕЗИЈА.....	41
ЗА СЛАВСКОМ ТРПЕЗОМ.....	44
ПОПУЛАРНА КУЛТУРА	
ЖИВОТ БРАНИМИРА ШТУЛИЋА.....	46
ГИМСПОРТ	
ГИМСПОРТ 2022.....	47
МАТУРА	
ПУТ У БУДУЋНОСТ.....	48

УЧЕНИК ГЕНЕРАЦИЈЕ

ПУТ ДО УСПЕХА

Наставничко веће Гимназије „Свети Сава“ је, на основу постигнутих резултата, за ученика генерације у школској 2022/2023. прогласило Јанка Стокића, ученика IV4. Јанко је издвојио време за интервју нашем листу.

Након успешног школовања у нашој школи, у којој си постигао велике успехе и на државним такмичењима, због којих си и проглашен за ученика генерације, где настављаш свој пут?

На Електротехничком факултету у Београду.

Да ли ће ти недостајати Гимназија? Ако да, шта је оно што ће ти недостајати и колико је Гимназија помогла да, поред академског сазревања, стекнеш и неку другу врсту испуњености?

Гимназија ће ми свакако недостајати. Поред образовног аспекта, ове четири године обележила су три Гимфеста и три Гимспорта. На Гимфесту сам добио прилику да говорим јавно, што је једна јако битна вештина. Био сам члан и школског бенда, са којим сам наступио на фестивалу „Заједно стварамо музику!“.

Као ђак генерације, колико ти ова „титула“ значи, да ли пружа подстрек ка даљем напредовању, а са друге стране, да ли си морао неких ствари да се одрекнеш зарад тога?

Никада нисам ишао на такмичења циљано да бих био ђак генерације, већ зато што сам волео предмете из којих сам се такмичио, а такмичарски задаци су ми увек били занимљивији од школских. У том смислу, ова „титула“ ми говори да сам у ове четири године имао доста успеха. Свакако ћу наставити да напредујем у

областима које ме занимају. Време које сам провео радећи задатке не сматрам изгубљеним, мислим да ми нешто што волим не може бити одрицање.

Из чега се све такмичиш и које такмичење ти је најдраже?

У средњој школи сам се такмичио претежно из математике, физике и информатике, а од ове године из астрономије. Немам неко такмичење које бих назвао омиљеним, али могу да кажем да ми је, што се такмичења тиче, најдража трећа година.

Какве си успехе на њима постигао?

Освајао сам бројна места на окружним такмичењима, али као посебан успех бих издвојио другу награду на државним такмичењима из математике и физике у трећој години, трећу награду на државном такмичењу из математике у четвртој години, као и бронзану и сребрну медаљу на финалу такмичења „Математика без граница“ које је одржано у Бугарској. Наравно, најзначајнији пласман који сам остварио је пласман на Међународну Олимпијаду из Астрономије и Астрофизике, која се одржава у Пољској.

Колико дуго се припремаш за њих?

Обично са припремама кренем од краја октобра или почетком новембра сваке школске године.

Да ли си некад посумњао у себе, имаш ли сличне препреке, како их „прескачеш“ и бориш се са њима?

Најтежи период у мом целом досадашњем школовању је дефинитивно друга година, која је текла по комбинованом моделу. Тада смо једну недељу ишли у школу, једну нисмо. Сећам се да смо мање градива покривали у школи, те је више морало да се ради од куће. Некако сам до треће године успео да покријем недостатке изазване овим моделом наставе. Нисам имао неку посебну тактику, само сам учио оно што за шта није било времена у школи.

Да ли те некад исцрпе припреме за такмичења? На који се начин избориш са тим?

Припреме ме никада нису исцрпеле. Како сам кретао на време, већину времена нису ни биле толико интензивне. Када дођу две недеље пред такмичење, почињао сам са озбиљнијим припремама. Дешавало се да цео дан радим један предмет. Чак ни тада ми нису представљале проблем, зато што ја те задатке видим као забаву, а не као обавезу, па ми време брзо прође.

Пласирао си се на Међународу олимпијаду из астрономије и астрофизике, која се одржава у Пољској. Шта те највише привлачи код ове две, за обичног средњошколца, сложене науке, и када одлазиш у Пољску? Шта тамо очекујеш?

Астрономија и астрофизика су ми увек биле занимљиве. Бесконачан простор у коме се налази бесконачно објеката. Толико информација о свемиру имамо, а опет је то само делић онога што можемо знати. У Пољску путујем 20. августа, немам нека посебна очекивања, нико не може рећи шта ће бити.

Како мотивишеш себе?

Пошто сам изабрао области које ме занимају, мотивација ми је сама жеља да сазнам више о тим наукама.

Такмичио си се у мају из астрономије, освојио си седмо место. Такмичење је било помало неадекватно конципирано, судећи по томе што је велики број такмичара имао већ астрономију као наставну јединицу у својој школи (ако сам у праву). Закључујем да си се практично ослањао на себе. Колико ти је било тешко сам себе спровести на такав подухват, да ли ти је неко помогао у томе? Да ли је тешко самообразовање? Колико се под таквим околностима морало уложити напора, мотивације, ангажовања?

Истина је да ђаци специјализованих одељења за математику и физику имају астрономију као посебан предмет. У припремама ми је помогла професорка Гордана Варница на првом месту, али и др Соња Видојевић која нам је послала потребну литературу. Најтеже је било савладати терминологију, пошто је остатак само физика и математика примењене на појаве у свемиру. Како сам већ био поприлично добар у математици и физици, астрономија ми није била велики проблем. Мотивација ми је свакако жеља да знам више ствари о свемиру, а кључ је наравно у доброј организацији.

Након што завршиш факултет, чиме би волео да се бавиш? Где би волео да радиш?

Волео бих да радим у области научног истраживања, на неком научном институту. Тренутно ме посебно занима квантно инжењерство, мада се свашта може променити за четири године студија.

Сумњам да волиш да будеш окарактерисан искључиво као „Јанко, ђак генерације“. Какви су твоји хобији, интересовања ван наставе?

Поред Гимназије, паралелно сам завршио и Средњу музичку школу „Војислав Лале Стефановић“ у Ужицу, вокално-инструментални одсек, инструмент саксофон. Волим да свирам класичну и џез музику, а слушам страни рок и поп, али и екс-ју музику. Тренирам у Стонотениском клубу Пожега већ две године, а стони тенис играм кад год имам прилику. У слободно време читам, претежно жанрове научне и епске фантастике. Међу омиљеним књигама су ми серијал о Задужбини Исака Асимова, али и Песма леда и ватре Џорџа Мартина. Често гледам телевизију, волим да гледам филмове и серије научно-фантастичне и епско-фантастичне, као и комичне садржине. Издвојио бих серије: „Игра престола“, „Рик и Морти“, „Штребери“, „Авенија 5“, „Кућа змаја“, а од филмова серијал „Повратак у будућност“, као и цео Марвелов кинематички универзум.

Да ли си спреман да запоставиш хобије и ваншколске активности, па и дружење, да би академски наставио да напредујеш?

Не. Мислим да је кључ свега умереност, а уз добру организацију одрицања нису неопходна.

Шта би волео да поручиш Гимназијалцима, који се још увек опробавају на различитим пољима покушавајући да изаберу свој даљи пут? На који начин би их посаветовао како да буду истрајни, мотивисани попут тебе?

Поручио бих да открију шта воле. Тако ће мотивација, а самим тим и успех, доћи сами од себе.

Софија Симићевић III2

БИОГРАФИЈА:

Рођен у Ужицу, живи у Пожеги, завршио је ОШ „Емилија Остојић“ и Гимназију „Свети Сава“, смер ученика са посебним способностима за рачунарство и информатику. Паралелно похађа СМШ „Војислав Лале Стефановић“, вокално-инструментални одсек. Члан је Стонотениског клуба „Пожега“. Активно тренира и учествује на турнирима.

Успеси постигнути на такмичењима:

Први разред:

- Математика: похвала на републичком такмичењу
- Физика: трећа награда на окружном такмичењу, пласман на републичко такмичење

Други разред:

- Физика: похвала на републичком такмичењу
- Информатика: учешће на окружном такмичењу
- Математика: учешће на окружном такмичењу

Трећи разред:

- Математика: друга награда на републичком такмичењу
- Физика: друга награда на републичком такмичењу
- Информатика: учешће на окружном такмичењу
- Такмичење из информатичке писмености „Дабар“: учешће на републичком такмичењу
- Међународно такмичење „Математика без граница“: сребрна медаља за такмичење у решавању једначина, бронзана медаља појединачно, бронзана медаља екипно
- Математички турнир „Архимедес“: трећа награда појединачно, трећа награда екипно

Четврти разред:

- Математика: трећа награда на републичком такмичењу
- Физика: трећа награда на окружном такмичењу
- Информатика: трећа награда на окружном такмичењу, учешће на републичком такмичењу
- Астрономија: учешће на републичком такмичењу, пласман на Међународну Олимпијаду из Астрономије и Астрофизике које се одржава у Пољској од 20. до 30. августа ове године
- Међународно такмичење „Математика без граница“: пласман на финале које се одржава у Бугарској од 30. јуна до 4. јула ове године

САВИНДАН

ГОВОРИЋУ О МОРАЛУ

И овај Савиндан је свечано обележен низом програма: ликовни конкурс, такмичење у беседништву, премијером позоришне представе, свечаном академијом и свечаном доделом признања заслужним ученицима, наставницима и социјалним партнерима.

Овогодишња тема такмичења у беседништву била је „Говорићу о моралу“. Учествовало је шест беседника. Награду публике освојио је Андрија Лаловић, а победник такмичења је, по одлуци жирија, Павле Милованчевић. Читаоцима нашег листа ексклузивно преносимо победничку беседу.

„ГОВОРИЋУ О МОРАЛУ“

Душанов законик, о блуду властелинке (54. тачка), цитирам: „Ако властелинка учини блуд са својим човеком, да им се обома руке отсеку и нос сареже.“ То се збило овако, никако другачије, јер другачије није могло. А ви, тражите помиловање, Себра тражите да се ваше милости обистине и немојте се мењати ил` било шта мењати – пустите законе Себра, не дозволите да вас у тачки 54 Душановог законика уздијају у куле, живе, и опашу дубоким жарком, вама се себарке обраћам, а ви момци, себри, да се путеви ваши пепелом не посипају, ил` после да вас бесе – не дозволите, тражите помиловање од цара. Проклињите слово свег плана што се збија у књигу правила. И, какав је то цар, два метра и више у њему има, а не зна да помилује грешника. Замислите онда једног Бога који у себи безброј метара има, а грешника милује са оба блага длана, са свих страна од почетка до краја – и нас Себра, и нас овде морално осмуђена.

Трептај неки неописив ми сада смета да говорим, ил` далеко било беседим, да л' због тежине речи, јер многи су говорили и нису ништа изговорили. Само су неки беседили, онако надљудски. Говорници, у својој апотеози, више нису људи, већ су нешто више, ил` само тако мисле. Нек ме прогута место на ком стојим, ако помислим да сам више од онога што јесам. МОРАЛ! Када споменем морал морам споменути етику, јер се уз помоћ ње, и кроз њу раздваја оно што је добро, од оног што није. Ову тему вукли су са собом антички филозофи, па је предали другима, онда други трећима и тако редом. Шта ли су са

моралом толке године петљали, расправљали те је та тема данас још више замршена. Видели сте како Душанов законик са таквима поступа, нашло се решење, помислиш то је решење, ал` се појави и сасвим случајно ушета то силно Себра што тражи помиловање за све непомњанике, за све блуднике. Данас су тапије доспеле у погрешне руке, рекао бих. Цар говори о моралу, то наш цар, Силни, са свих својих два метара у себи, говори о моралу, брани земљу и отаџбину на свим екранима и свим порталима, а ми гледамо и дивимо се, стварамо слику доброг, моралног, ми гледамо и дивимо се, ми гледајући преображавамо се, прилагођавамо наше постулате, и тако заправо ову тему печатимо, да је нико жив разјаснити не може. Видите, граница моралног, доброг, бледи, па ако је већ тако не смемо дозволити да избледи у нама самима. Зато нек свако стане пред себе нек се погледа, нек разлучи шта му телу треба, а шта души и да ли су те потребе и жеље усаглашене или опречне? Тело је дом душе, па ако оно иште, а душа цвили, то је знак да потребе и жеље тела треба кориговати и усагласити са душом, ради постизања хармоније, која је суштински мир. У томе се налази корен моралности, а њен одраз је савест. Ако би у себи све то измирили, а то није лако, не би погинули компромитовани, чак можда и са обе руке и целим носем, а онда, царе Душане Силни, могао би мирно уклонити тачку 54 твога законика.

Павле Милованчевића IV1

САВИНДАН

ЛИКОВНИ КОНКУРС „ДОБРО“

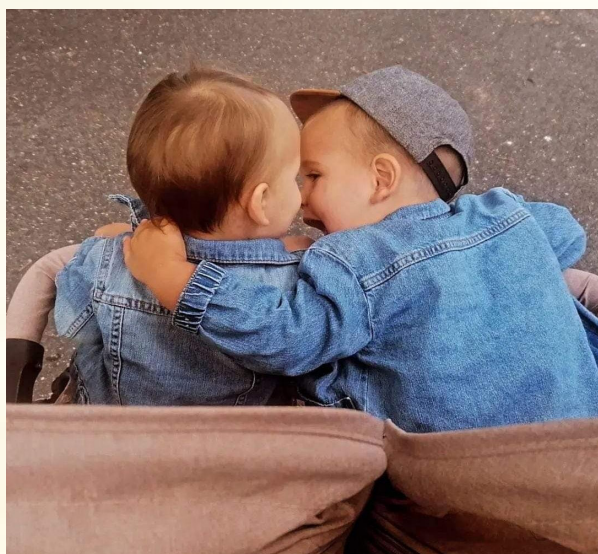
Уочи Савиндана, 25. 1. 2023, традиционално је одржана изложба најбољих ученичких радова пријављених на конкурс, који је ове године тематизовао „добро“. Ученици су имали задатак да фотографису добро дело, гест, неку радњу на коју, случајно, наиђу док пролазе улицом, посматрају људе и њихове поступке, и уоче „добро“. Овако конципиран конкурс имао је за циљ да, по речима професорке мр Александре Гордић, подсети ученике на добра дела и присуство добротe у свакодневици. Образлажући резултате конкурса професорка Гордић је истакла: „(...) ако добро контекстуализујемо кроз призму жртве као врхунског израза љубави и ако се сложимо да је љубав оно што једино може спасти свет, који већ дуго стоји на самој ивици понора који је сам изградио, верујем да овако дефинисана тема овогодишње Светосавске изложбе има своје пуно оправдање. Бавећи се идејом добра, добро се да провоцирати, мислити и делати. Тако и радови који се могу видети на изложби управо су показатељи, да добро и лепо, постављено у колерацији, пружају слику која надилази утопистички оптимизам.

Фотографија која се посебно истакла међу више стотина прегледаних, јесте првонаграђен рад Николине Јовићевић, која је овој теми пришла на начин који је удаљава од наративних стереотипа и идеју добра поставља у контекст концептуалног и вишезначног. Ликовна и идејна слојевитост овог рада, тако је заснована да промишља ове теме кроз језичке опаске, али се и нескривено критички односи према друштву у коме промишља идеју добра. Милош Ивановић, коме је припала друга награда, на интимистички начин односи се према постављеном задатку, али тако да његов лични однос према наративу универзализује у скоро поетску везаност за породицу и дом као извориште добра као идеје. Трећа награда припала је Ивани Јанковић, за нежну представу добра, као односа два бића која не препознајући нити једну другу особину сем добротe, нужно, својом чедношћу емитују исту.“

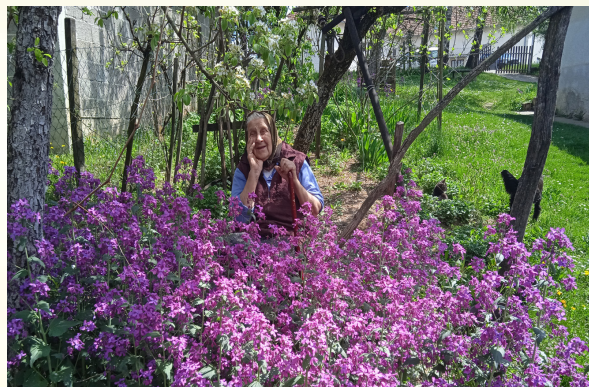
Софија Симићевић III2

Николина Јовићевић III1, прва награда

Ивана Јанковић IV2, трећа награда

Милош Ивановић I3, друга награда

САВИНДАН

ПОЗОРИШНА ПРЕДСТАВА „УЕЖ“

Традиционално у оквиру светосавске недеље одржана је позоришна представа „Уеж“ у изведби драмске секције гимназије Свети Сава. „Уеж“ или „Удружење југословенских еманципованих жена“ је комедија српског писца Бранислава Нушића премијерно изведена 1933. године. У њему је Нушић на сатиричан начин коментарисао покрет за женска права у тадашњој Краљевини Југославији.

Наша школа је успешно извела ову представу, уз неопходна прилагођавања, на сцени Спортско-културног центра.

Играли су: Марија Бркић (гђа Лазић), Софија Симићевић (гђа Спасић), Андрија Лаловић (Лазич), Ана Гавриловић (гђа Петровић), Лука Никитовић (Марковић), Стефан Шљивић (Шушић), Ђурђина Михајловић (гђа Михајловић), Анђела Котлајић (гђа Живановић), Ђорђе Јелић (Душко), Емилија Врањевац (гђа Јелић), Николина Марковић (гђа Арсић), Тијана Јечменица (гђа Илић), Анита Трипковић (Ружица), Милеса Давидовић (гђа Стојановић), Ленка Арсић (Дана), Кристина Мићић (гђа Шушић), Магдалена Остојић (Софи), Анастасија Радовановић (гђа Јанковић), Андрија Зарић (Заре), Емилија Јовановић (Коваљевска). Представу је режирала професорка српског језика и књижевности Ана Марковић. Очигледно да се нису само глумци ужелели сцене и играња, већ је и публика са нестрпљењем ишчекивала почетак представе, па је излазак глумаца на сцену дочекан са одушевљењем. Представа је побрала све симпатије пожешке публике која је са сцене глумце испратила громогласним аплаузом.

Наша екипа драмске секције спрема се да поново изненади грађане новим представама које ће у будућности бити и хуманитарног карактера.

Андрија Зарић 14

ГИМФЕСТ

ГИМФЕСТ 14: ИЗ ДНЕВНИКА ГИМНАЗИЈАЛЦА

Гимназија „Свети Сава“ у Пожеги ове године, како је многим већ познато, организује фестивал науке и уметности и то 14. по реду. Занимљиво је било пратити један такав догађај чији се планови иницирају, ако ђаке питате увек врло касно, јер је прегршт идеја у главама многих, у рукама професора откуцава сат, у устима држе знање које се не може изрећи у оквиру школског часа, и на све то долази нам пролеће што слуги једнима и другима, приближава се Гимфест. То је био месец март. Свима већ познати призори развијали су се у дане када званично почињу припреме за фестивал. Оно што је посебно невероватно за ову школу, што се провлачи кроз читаву причу о њој, јесте да је успела да сачува традицију и озбиљност једне образовне установе у оквирима, тврдим несвакидашње либералне заједнице, што се првенствено односи на комуникацију професора и ученика. Замислите, са једне стране имате ученике, децу која су посебна у својим талентима, идејама, знању, децу која имају шта да кажу и покажу, а са друге стране професоре који су по позиву на својим позицијама, професионално приступају те раде оно за шта су цењени, чинећи један слој који држи ауторитет, али у овом случају одбија да се горди те тако отвара све опције и на најбољи начин, са највећом дозом поштовања приступа сваком ученику, чији глас и идеју послуша, подржи и спроведе из имагинације у реалност. Из тих разлога, и многих сличних, ученици гимназије „Свети Сава“ из ње излазе потпуно освешћени и самоуверени. Ако вам је ово исувише апстрактно, крените ка школи, најбоље у ово доба године када се по ходницима, учионицама, зборницама, копирницама мешају ђаци и професори да би баш за вас осмислили фестивал који јесте круна ове школе.

Почетак марта, ученици који су испред ђачког парламента почињу са информисањем, те круже обавештења која фестивал, као ђачку творевину спроводе до свих заинтересованих за његову даљу реализацију. Оформљена су два тима: први тим је задужен за организацију, прикупљање идеја и њега чине ученици школе, док други окупља круг професора који имају улогу у усмеравању и подршци, једним делом и реализацији идеја. Објављен је списак штандова, а ове године поред већ познатих, на листи су се нашли и штандови Митологија, Иконографија, Затвор, Астрономија. У наредним данима, скоро сви ђаци изабраће штанд на ком би могли да презентује неке своје идеје. Испред сваког штанда одређени су координатори који ће бити посредници између Организације, која се у школи током првих дана припреме развија у праву институцију, и ученика пријављених за конкретан штанд.

10. март

Пошто су се сви определили за предмет тј. штанд

на ком ће узети учешће, следећа тема је подела учионица. Данас се неки окупљају да би почели са радом. Организација је одредила датум фестивала. Гимфест се ове године одржава у недељу, 26. марта. Још увек идеје не мрдају са папира, који се преносе, чувају, те на скуповима и састанцима разматрају. Гледам тако како једна школа, са запосленим професорима и њиховим причама, ту понекима ђацима чије главе косну или падају док се боре да опстану и преживе минуте или вечност, постаје нешто ново, нешто невиђено. Она се ових дана уздиже изнад те пропале дефиниције, и показује да главе не падају јер су празне. Оне врве да се покажу, окураже. Све те људске енергије, кад се зброје, на то и оронули зидови, школске клупе, дрвеће и две роде које слободно корачају двориштем, а гнезде се на истом месту и долазе баш кад ова прича настаје. То остаје, то се памти.

Један итекако важан моменат пред фестивал, јесте израда обележја самог фестивала. То је „лого“ који сваке године настаје руком ученика и аутентичан је у идеји и реализацији. У наредних неколико дана Организација ће од пристиглих идеја, радова, спровести електронско гласање. Нестрпљиво чекамо да видимо нови „лого“ 14. Гимфеста.

13. март

Данас је изгласан лого који ће се наћи испред назива Гимфеста. Ово је велики дан за читав фестивал јер ће та значка понети терет свега што ће се догодити. Неки су задовољни, неки мање, али верујем да ће мањина, до самог дана одржавања приволети баш овакав дизајн, јер као што рекох тек ће се тад осетити права тежина новоизабраног „лога“, који ће целу школу окупирати у безбројним примерцима и величинама.

14. март

У преподневној смени, на оглашавање првог звона могло се приметити да уски ходници не бивају празни јер сад неки извлаче клупе, монтирају их тако да сви са тог и тог штанда опколе оног једног, којег посаде у центар. Он нацрт плана, уз замахе рукама и ногама показује, а нама са стране то даје за право да се замислимо, да л` указује на ерупцију неког вулкана ил` на Кориолисову силу и њену примену.

Чланови Организације припремили су плакате, који ће током дана бити обешени по граду, па тако на један пристојан начин позвати све грађане да посете школу у периоду одржавања фестивала. Неки представници дали су изјаве за телевизију, која ће у наредним данима, камером испратити припреме, као и сам догађај.

17. март

Да школа мисли и о својим будућим ђацима, не само из Пожеге, већ и из околних места, говори и ангажовање ученика да у основним школама изврше малу презентацију и на тај начин позову будуће ђаке

на волонтерско ангажовање око фестивала. Они ће подједнако бити укључени у припрему, а на тај начин упознаће школу из њеног најбољег угла.

20. март

Цела ова седмица пред Гимфест у једну руку је хаотична и помало напета, јер се од данас креће са конкретним поставкама. Стигли су материјали, стиропори, хамери, маркери и још много тога што се не може именовати јер име и функцију тај предмет сам по себи нема, али у рукама креативних ђака постаје експонат.

24. март

Данас је петак, још три дана је остало до Гимфеста. Школа мења смену да би се од седам сати после подне погурале све клупе, учионице испразниле, те ђаци са професорима почели да их трансформишу и уводе у нову димензију. Појаве се ту и многи проблеми, некад не могу сви да се сложе или зброје. Крене онако како неко није очекивао или веровао, а опет заврши се исто тако, како нико није очекивао или веровао, а опет најбоље за посетиоце. Да, рекао бих да је сасвим нормално да у главама ђака то може бити увек много боље.

Субота ће бити радна, од јутра до сутра, а након ње је – Гимфест.

26. март

Данас је Гимфест.

Сат времена до отварања, на штандовима се врше последње припреме. Традиционално, окупили смо се испред школе на групном фотографисању, трудећи се да сви станемо у кадар. Знатижељне породице наших средњошколаца и породице потенцијалних такође, дошле су одмах на почетку, па је школа врвела од људи већ од десет ујутру. Читава церемонија отварања Гимфеста увек буде уприличена говором чланова рецитаторске секције. Прошлогодишњи председник парламента уручује кључ овогодишњем. Сваке године поред предавача, Гимфест посете и друге угледне личности. Ове године, то је био министар просвете и образовања, Бранислав Ружић, који је такође одржао свој говор. Читавој атмосфери је допринело и гледање кратког филма, чији су главни актери били наши ученици. Једна реченица нашег директора, остала је упечатљива – „Како сваке године успевамо да окупимо толико ђака у школи?“ Гимфест представља начин да ученици истражу своје мишљење, личне ставове, идеје и креативност, док су им професори на располагању за сваки вид помоћи. Број штандова се са годинама повећава, па сте тако поред сталних штандова, али увек са другачијим и све занимљивијим поставкама из области историје, географије, биологије, хемијских и физичких експеримената, игара за најмлађе на страном, али и српском језику, математичких загонетки... Увек нас одушеви заинтересованост наших посетилаца, поготово оних најмлађих, као и чињеница да ученици често науче понешто ново управо од њих. Посећеност је била изузетно велика, за шта можемо захвалити заслуженом угледу школе, али и лепом, сунчаном дану. По затварању Гимфеста, учесници су себи дали

одушка уз песму и игру, захваљујући талентованим младим људима, који су одржали концерт за све присутне.

По ходницима, сусрећу се погледи, сажимају емоције, и тако то бива сваке године, док пратимо невероватан приказ заласка сунца које са собом односи и овај дан и цео догађај. На крају, кад се све клупе упуте у учионице, школа врати свој првобитан облик, остану сећања и прича слична овој да се памте и преноси. Од сутра, школа се враћа у свој стални колосек. Све ће изгледати, к'о да ништа није било, а ви и ми, да ли ћемо то дозволити?

Павле Милованчевић IV1

ГИМ 14
ФЕСТ

WWW.GIMNAZIJAPOZEGA.EDU.RS

ГИМФЕСТ 14

26. МАРТ 2023.

Са великим задовољством Вас позивамо да нам се придружите 26. марта у Гимназији „Свети Сава“ и својим присуством увеличате наш фестивал и ове године. Припремили смо за Вас разноврсне активности, занимљивости и новитете. Радујемо се дружењу са вама!

10:00 - 19:00

ГИМФЕСТ

КРЕАТИВНОСТ УЧЕНИКА

Као и сваке године, ученици наше школе и овог пута заблистали су у припреми једног од најзначајнијих школских фестивала – Гимфест. То је за ученике најзахтевнији али и најлепши ваннаставни догађај у школској години. Приликом припреме штандова, увек буде пуно смеха, дружења, али и рада и посвећености.

Овогодишњи Гимфест је, након неколико година, одржан у месецу марту, како је то и раније било, пре него што се појавио вирус корона.

Ученици су уз пуно труда и улагања успели да Гимфест доведу до савршенства, са пуно занимљивог и необичног садржаја. Ове године појавили су се и неки до сада непознати штандови, који су посетиоцима привукли додатну пажњу. Важно је истаћи и предметне штандове, у чијој смо припреми имали велику помоћ и подршку предметних професора. Нарочито се истицала креативност ученика, која је све већа из године у годину. Овогодишњи штандови били су биологија, историја, географија, физика, математика, енглески језик, француски језик, латински језик, иконографија, криминалистика, митологија, хемија, психологија, гејминг рум (gaming room), ескејп рум (escape room), фотографија, астрономија, шах, бар.

На штанду биологије, тема је била нанотехнологија и примена наночестица. На историји и митологији преплитали су се митолошки мотиви, а ученици су имали чак и костиме у складу са темама. На географији тема штанда били су географски феномени. Физика је била штанд са највећим бројем учесника, и самим тим многобројним експериментима. Неки од њих су: сочива и њихова примена, земљотрес, сензори. Тема на штанду енглеског језика била је традиција и култура

Велике Британије обухватајући музику, краљевску породицу, фудбал... На штанду француског језика тема је била „Француска какву нисте видели“ и ту су обрађиване теме француских легенди и приче о Галима, Нострадамусу,... На латинском језику ученици су презентовали занимљив садржај попут Цезарове биографије, макета колосеума, асоцијација на латинском језику. На хемији су ученици изводили експерименте који су одушевљавали публику, а неки од њих су „дух из боце“, „слонова паста“, „камелеон“,... На штанду психологије могли смо чути много психолошких чињеница које до сада нисмо чули. Штанд фотографије је најзаслужнији за фотографије које ће остати као лепа успомена Гимфеста. Криминалистика, као недавно уведен штанд, привукао је велику пажњу посетилаца, а ове године осмишљен је и реализован и штанд иконографије. Учионица астрономије била је представљена као површина месеца. Ту су биле и макете соларних система као и сателити, Ератостеново огледало, кутије са приказом месечевих мена. Бар је био место где су посетиоци могли видети занимљиве постере и мотиве из једне серије, као и место где су могли сести, слушати музику. Традиционално, угостили смо предаваче и социјалне партнере:

- Слободан Бубњевић „Наука кроз приче“ – научни новинар и писац
- Игор Смолић „Omnium – шта је то?“ – Институт за физику Београд
- Јован Алексић „Комуникација са другим световима – какву поруку послати“ – Друштво астронома Србија
- Миа Милошевић – ТМФ Београд
- Ивона Ивошевић – Координатор поставке Еспертинејцери Фестивал науке Београд
- Фондација Нина
- Форца Пожега
- Друштво за церебралну парализу Пожега

Припрема једног оваквог фестивала веома је изазовна за ученике, али они увек превазиђу очекивања посетилаца и представе школу у најбољем светлу. И за крај, неколико речи и од ученика који су били у организацији:

„Бити у организацији 14. гимфеста био је велики изазов за све нас. Пуно труда, рада, истрајности, као и добра организација и међусобна сарадња били су наш пут ка успеху. По први пут смо сносили тако велику одговорност и управо због тога смо дали све од себе да одржимо ову традицију која је симбол наше школе годинама уназад. Поред свих напора и проблема који су нас задесили овај догађај је остао упамћен као дан дружења, забаве и креативности за све који су га припремали као и за оне који су га посетили.“

Милица Вучићевић III3

ГИМФЕСТ

МИНИСТАР ОТВОРИО ГИМФЕСТ

Овогодишњи Гимфест свечано је отворио Министар просвете, науке и технолошког развоја Бранко Ружић. У краткој изјави за наш лист препознао је значај манифестације:

„Ова феноменална активност, која се реализује већ четрнаести пут, успешно показује већ успостављену традицију синергије наставника и ученика и стеченог знања.

Ваш Гимфест демонстрира и савладавање међупредметних компетенција, али и афирмацију свог стеченог знања које се стиче током једне школске године. У том смислу важно је и да постоји разумевање и подршка од стране ресорног Министарства просвете и од стране локалне самоуправе, како би ученици спрам својих афинитета и талената уз своје наставнике стицала нова знања, одређивала каријерне циљеве, а у будућности и неке животне циљеве, где ће себе пронаћи, а и на такав начин интегрисати себе у изградњу нашег друштва.

Честитам свим ученицима, ученицама, директору, наставницима и посебно истичем да је улагање у образовање најбоља инвестиција за друштво.“

Михаило Жунић IV3

ГИМФЕСТ

СПОЈ НАУКЕ И КЊИЖЕВНОСТИ

Гост Гимфеста био је и Слободан Бубњевић, познато име наше научне публицистике. Након запаженог предавања, одвојио је време за разговор за наш лист.

Јесте ли пре ове данашње посете фестивалу некада чули за Гимфест, или сте га можда и посетили, и шта мислите какав је значај овог фестивала за нашу средину?

Да чуо сам наравно, чак сам и посетио Гимфест. Ово ми је други пут, зато што сам био на другом Гимфесту, зато што је то био догађај који је у том тренутку имао значај на нивоу целе земље, јер практично таквих школских фестивала нигде није било, осим код вас у Пожеги. Пожега је стварно у том погледу пионир и можете да budete поносни што имате ово, без обзира што вам се можда чини да је тако нешто лако организовати и у осталим градовима, тога није било у Србији. Многи други градови су ово видели од Пожеге, фактички увели од ње, а неки су касније и одустали. Пожега је једна од ретких која је и тако рано почела и још увек гаји ту традицију. Надам се да ће тако остати, јер се ефекти виде по овим младим људима који сада завршавају факултете, јер су они долазили на прве фестивале и сада већ увелико раде на факултетима и да су захваљујући томе, за овако један мали град, квалитетно бољи од других из великих градова.

Сада када сте обишли школу и фестивал, могу да Вас питам какви су Ваши први утисци о Гимфесту?

Имајући у виду да су фестивали науке доживели експанзију пре десет година, а Гимфест је био тај који је претходно, односно настао је пре првих фестивала

у другим градовима, а да данас фестивали науке нису толико популарни, ово је пионирски и истовремено онај фестивал који чува научну ватру, и по томе је у правом смислу јединствен у Србији.

Пошто сте као Ваш животни позив одабрали физику и писање, шта сте првобитно заволели од ова два занимања?

Морам да признам да ми се прво развило интересовање ка писању, али сам био доста добар из математике, као и сви физичари. Испоставило се да сам отишао у такву школу где се форсира физика, Математичку гимназију у Београду, онда је било логично и да студирам физику и да се бавим њоме, јер ми је јако добро ишла. Пошто сам желео и једну и другу ствар да радим, а то није могуће, искристалисало се да радим заправо пресек те две ствари, а то је и наука и писање у науци. Тако да научно новинарство је једна мултидисциплинарана ствар. Оно што бих рекао а што може да буде корисно за ваше читаоце јеста да има један број људи који не могу да се уклопе у неку задату матрицу занимања, пословања и живота, него се налазе између бар две. Увек постоји начин да се некада када се човек не осећа добро само у једној ствари, споје две. Има тих занимања јако доста и ако се неко тако осећа заправо треба да себе не мучи, већ да проба да нађе средину између две опције.

На који начин успевате да повежете ове две струке?

Имам срећу да је то заправо зона у којој постоји велика потреба за тумачењем онога што наука ради и да се то на јасан, занимљив и допадљив начин прича, тако

да је то један стални изазов. Научно новинарство је мешавина те две вештине, да се разуме оно што наука говори, да се то преведе на обичан језик и да се пише као што би се писала било која друга тема. Моје колеге научни новинари су углавном врло способни, знам из личног искуства, у обрађивању било које друге теме, јер је захтевно обрађивати науку, па онда када им дају да раде спот и економију, односно све оно што су новинарски жанрови, они са лакоћом владају.

Захваљујем Вам у име наших читаоца и школе, и поздрављам Вас с уверењем да ћемо се опет сусретати на нашем фестивалу.

Михаило Жунић IV3

БИОГРАФИЈА

Завршио је Математичку гимназију и дипломирао теоријску и експерименталну физику на Физичком факултету у Београду.

Објавио је збирке прича „Страх од промаје“ и „Пертурбације и друге невоље“.

Написао је осам драма („Ембрио“, „Фисиони фрагменти Павла Савића“, „Лов на Чарлса Дарвина“, „Руђер Бошковић“, „Тесла и Пупин“, „1300 каплара“, „Атанасије Стојкович“ и „Усуд“) које су све емитоване на програмима Радио Београда.

Током новинарске каријере, развио је специфичан наративни приступ у представљању науке и афирмисао се „као један од ретких београдских аутора у жанру научнопопуларне студије и документарне репортаже“. Као новинар је радио у неколико београдских редакција и учествовао у покретању више часописа и интернет портала.

Заједно са новинарком Маријом Ђурић, основао је медијску иницијативу „Наука кроз приче“, коју уређује од 2017. године.

Био је први уредник и покретач часописа „Елементи“ који Центар за промоцију науке издаје од 2015. године. Радио је као новинар недељника „Време“ од 2003. године, а сарађује и у часопису „National Geographic Србија“.

ГИМФЕСТ

А НА ГИМФЕСТУ...

Енглески језик

Осмишљавање и развој идеје је трајао месецима уназад. Учионицу је красила велика ретро енглеска говорница омиљена за фотографисање свих londonfila који су посетили Гимфест. Садржај поставке је осликавао британску културу кроз разне периоде од традиционалних, историјских вредности али и модерног доба. Тако су се нашли и ринк музика и Шекспир на истом месту.

Историја

На овом штанду су се посетиоци могли упознати са елементима грчке и словенске митологије, упознати архитектура античког света, предања и традиција старих народа. На занимљив и интерактиван начин, приказан је живот владара али и обичних људи. Поставка је била прилагођена свим узрастима, али је највише привукла најмлађе посетиоце.

Биологија

Овогодишњи штанд је био посвећен модерној теми у биологији, а то је нанотехнологија и њена примена у медицини, екологији, стоматологији.

Нанотехнологија је интердисциплинарна наука која укључује физику, хемију, биологију, науке о материјалима, као и широк скуп инжењерских дисциплина. Реч нанотехнологија, користи се као синоним и за науку и за технологију. Као наука, нанотехнологија проучава физичке, хемијске и биолошке особине молекула и атомских честица. Нанотехнологија као технологија примењује истраживања из наведених наука и различите инжењерске дисциплине за производњу материјала и функционалних система са посебним и јединственим особинама.

Нанотехнологија је предмет истраживања на свим подручјима људске активности и која ће бити основна наука будућег развијања догађаја у електротехници, медицини, грађевинарству, пољопривреди.

Латински језик

Латински језик (лат. lingua latīna) је класични језик који припада групи индоевропских језика. Латински алфавет је настао из етруског и грчког алфавета.

Латински је првобитно говорен на подручју Лацијума. Кроз моћ Римске републике, латински је постао доминантни језик, најпре у Италији па затим и широм Римског царства, затим се развио у романске језике, као што су италијански, француски, шпански, португалски и румунски. Латински, италијански и француски су дали много речи енглеском језику. Старогрчки и латински језик се користе као језици науке у теологији, биологији и медицини.

Наши ученици га изучавају у првом и другом разреду. Гимфест је био прилика да се интересантни садржаји приближе и заинтересују широку публику.

Иконографија

Посетиоци овог штанда имали су прилику да науче о хришћанској уметности, па чак и да се опробају у сликању добијајући смернице од ученика гимназије. Поставка је била интерактивна, ту су се нашли штафелаји и боје, па су се присутни могли опробати у изради сопствених цртежа. Уједно је то била и изложба веома вредних икона, али и приказ техника прављења икона и историје иконографије.

Хемија

Увек одлично посећен, штанд хемије је имао нове огледе, а демонстратори су, креативношћу и ентузијазмом, успели да заинтересују посетиоце и покажу им како се пише тајно писмо, како се прави слоновска паста, а како дух из боце. Могла се видети и вештачка крв, златна киша и др. Жеља демонстратора је била да ову апстрактну науку прикажу на забаван начин и покажу да је хемија свуда око нас.

Електроника

На штанду је приказан Ардуино робот и примена на флиперу и фудбалу. Посетиоци су имали прилику да сазнају многе тајне програмирања и примене, да схвате идеју и учествују у процесу осмишљавања и реализације. Поставка је била интерактивна, па су сви могли да узму учешће, да дискутују о могућим решењима, да покажу своја искуства, али и науче нешто ново од демонстратора.

Митологија

Митологија (грч. Μυθολογία; прича, предање, изучавање или наука о предањима) је систем међусобно више или мање повезаних митова који се преносе као предање (света прича) у одређеној заједници. Најбогатије митологије јавиле су се у првобитним заједницама родовског друштва у доба варварства и обухватају свет наивне фантазије настањен боговима, херојима и другим натприродним бићима која се уплићу у судбине људи, усмеравајући их. Митологија је уједно фантастична историја одређене заједнице и преноси се с поколења на поколење. Митологија је такође наука која се бави систематским испитивањем, излагањем, упоређивањем и објашњавањем митова, доприносећи бољем познавању људских култура. Митови су „свете приче“ које људи казују како би себи приближили многе за њих необјашњиве природне феномене, своју историју, моралне и правне обичаје. На нашем Гимфесту костимима и причом приказане су јапанска, римска, нордијска, словенска и египатска митологија.

Ирски паб

Пабови у Ирској представљају много више од места где се може попиту пиће. Култура пабова у Ирској има историју која траје већ хиљаду година, с обзиром да је први паб у Ирској, који је и даље отворен, основан у 10. веку. Пабови у Ирској су вековима у самом средишту заједнице и свих дешавања. У њима су се одржавале свадбе, крштења, бдења, рођендани... Паб подразумева место које се посећује свакодневно, место где запослени знају свакоме име и убичајено пиће, место на којем се сусрећемо са пријатељима али и са потпуним странцима јер у пабу су сви „једнаки“.

Физика

Најпопуларнији огледи на поставци физике били су: центрифугална сила, земљотреси, оптика, ласери, игре са светлошћу, звуком, таласима. Неки обични предмети из домаћинства послужили су да се изведу фантастични експерименти. Тако се ту нашао усисивач лишћа, фен, бицикл. Но, огромну пажњу је привукао једна теоријски, мисаони оглед – Шредингерова мачка. Аутори идеје су надахнуто говорили о Копенхагеншкој интерпретацији, дуализму и квантној механици.

Математика

Можда најизазовнија за приближавање обичном посетиоцу, овогодишња математика је била занимљива јер се састојала од шаренила идеја почев од слагалица, шаха и логичких загонетки до симулација и најновијих апликација које ангажују посматрача. На штанду је организован и квиз у броју цифара Пи.

Шах

Не постоје поуздани подаци о постанку шаха. Највероватније је да се појавио пре више од 2.000 година. У V веку настала је у Индији посебна врста војне игре на дрвеној плочи – „чатуранга“, што значи четвородеони. Игру су у VI веку прихватили Персијанци (чатранг), а затим у VII веку Арапи. Они су је под именом „шатранц“ пренели у Шпанију. Шатранц представља виши облик чатуранге. Исход борбе више не одређује случај (бацање коцкице), већ логика и снажљивост играча. Игра постиже велику популарност и шири се по европским земљама све до Исланда. Француски краљ Луј IX је 1254. године издао специјални едикт који је забрањивао играње шаха.

Усавршавањем од древне чатуранге игра је попримала данашњи облик. Настала је у XV веку када се 1497. године појавило прво штампано дело о шаху које је написао шпански шахист Лусена. Његово дело су наставили у XVI и XVII веку Шпанац Руи Лопез и Италијани Polerio и Греко, све док у XVIII веку француски шаховски мајстор Филидор делом Анализа шаховске игре (франц. Analyse des Echecs) није поставио темеље савременој шаховској теорији.

О свему овоме могло се научити на протеклом фестивалу у нашој школи.

Француски језик

Идеја аутора штанда је да се покаже „Француска какву досад нисте видели“ и зато је направљен одабир занимљивости из свих области људског интересовања, из света филма, музике, уметности, историје. Аутори су уживали припремајући материјале који су били дељени одушевљеним посетиоцима. Француска је једна од најутицајнијих земаља у историји, јер су догађаји попут Француске револуције били референце и главна претходница за независност многих западних земаља. У интеракцији са посетиоцима, аутори су увидели да овдашња публика итекако познаје Француску.

Географија

На свету живи велики број различитих народа са својим интересантним обичајима специфичним за то подручје. У зависности од простора на којем живе и њихових могућности и интересовања, ти народи су развијали привреду по којој су данас препознатљиви. Свака земља уз то богата је и природним лепотама и културним богатствима којима привлачи туристе. На штанду географије демонстратори су желели да прикажу то богатство света којим смо окружени.

Психологија

На штанду се могло сазнати о когнитивним предрасудама тј. психолошким ефектима који узрокују промену у обради информација у нашим чулима, који стварају дисторзију, погрешну слику, некохерентну или нелогичну интерпретацију на основу информација које су нам доступне.

Посетиоци су могли чути о Кики и Боуба ефекту, психолошким ефектима боја, митовима и истинама, о плацебо ефекту, психомоторичким способностима, тесту рефлекса и многим другим занимљивостима.

Escape Room

Међу најинтересантнијим на Гимфесту је био управо овај штанд. Наиме, посетилац има 60 минута да изађе из учионице, тако што мора прећи низ логичких задатака. Да би решили те задатке није потребно школско знање већ искључиво логика и тимски рад. Низом загонетки, питалица и задатака, потребно је пронаћи загонетни предмет и доћи до циља. Штанд је подразумевао огроман труд од монтирања лавиринта и прилагођавања простора, до низа ефеката који су се применили у соби.

Фотографија

На овој поставци присутни су могли да открију, некад једини начин, израду фотографије помоћу аналогног фотоапарата, али и да колоризују старе црно беле фотографије. Многи посетиоци су први пут видели „развијање филма“. Филм је танка флексибилна трака од пластике пресвучена фотосензитивном емулзијом. Када се филм изложи светлости, слика је „ухваћена“ помоћу осетљивих сребрних честица и остаће на филму док се исти не развије. Сматра се да је аналогна фотографија давно превазиђена због настанка дигиталне фотографије, али то је далеко од истине. Напротив, употреба аналогне фотографије је у порасту у последњих неколико година.

Астрономија

На штанду астрономије показана је армиларна сфера, али и лунарни глобус – јединствен примерак који поседује наша школа, направљен 1967. године. Посетиоци су имали прилику да обуку одело космонаута, да прошетају по Месечевој површини, да полете у звездане даљине као Валентина Терешкова и истраже звезде, али и да се повуку у кутак за читање о бескрајном свемиру и његовим тајнама.

Gaming Room

Овај штанд је на фестивалу увек незаобилазан. Ове године су се аутори потрудили да идеју разраде и допуне новим играцама и садржајима који се ређе виђају, а захтевају логику и тактизирање како би се достигао циљ. На великом платну су се низале разне модерне верзије старих игара.

Криминалистика

Све популарнија у избору будућих занимања је криминалистика. Био је то мотив да гимназијалци осмисле штанд о тој области. Жеља им је била да покажу да је, за бављење тиме, неопходно аналитичко промишљање, креативни приступ у решавању проблема и предвиђање исхода безбедоносних и криминалистичких феномена, овладавање научним методама и поступком научног истраживања у области криминалистичких истраживања, примена савремених научних метода и средстава у превенцији и сузбијању криминалитета, поштовање људских и грађанских права и слобода, размена информација и идеја.

Data Harvest сензори

Осим квантне механике, Копенхагеншке интерпретације и Шредингерове мачке, посебну пажњу посетилаца привукао је нов начин мерења тзв. прикупљање података (Data Harvest logger) и сензорима за мерење температуре, притиска, влажности ваздуха, рН вредности, колOMETРИМА и др. Демонстратори су посетиоце упознали са софтвером за прикупљање и обраду података при истраживању природних појава у настави биологије, хемије, физике, особито у настави примењених наука.

Zoom конференција

Ове године организатори Гимфеста су дошли на идеју да се фестивал пренеси уживо. Комуникација која је, у годинама пандемије, постигла огромну популарност била је занимљива свима који су спречени да дођу и уживо осете фестивалску атмосферу. Особито радује што се линк делио са бившим организаорима и са наставницима широм света – Science on Stage кроз програме „Experiment Shares“ за наставнике и „YES! International“ за ученике са свих меридијана.

Декорација и лого

Ове године Гимфест се издвојио и по посебном руху посебно и пажљиво осмишљаваном месецима пре дешавања. Идеја је била да се фестивал украси доступним материјалима који се лако обликују. Овогодишњи фестивал је изродио идеју да се степениште школе оплемени реченицама познатих писаца и начника и да трајно остане у школи.

Месец дана пре манифестације направљен је конкурс за лого. У мноштву идеја издвојио се амблем са Малим принцом који је симболизовао сањарење и машту која је погон сваке креативности.

Техничка подршка

„Невидљиви, а најважнији“ тако су себе назвали чланови групе. Њихови задаци су били да координирају, организују и повезују све учеснике фестивала, организују волонтере и повежу све у целину.

Организатори Гимфеста

Овогодишњи Гимфест се разликовао по експлозивној креативности учесника и изванредном залагању ученика, те њиховом истрајавању у идеји да се уложи огроман труд и готово немогуће идеје спроведу у реалност.

ТМФ на Гимфесту

Посебни кутак на Гимфесту смо одвојили за поставку Технолошко- металуршког факултета. Интерактивне радионице, демонстрације, огледе и причу о факултету, студирању и студијским програмима са нама су поделиле Миа Милошевић, Јелена Петровић и Ивана Банићевић.

Била је то прилика да истраживачи сарадници помогну матурантима у одабиру будућег факултета. Прелепо дизајниран штанд и необични препарати у Петријевим шољама привлачили су пажњу и померали границе очекивања најмлађих посетилаца. Поставком су били одушевљени и старији, особито што је увелико превазилазила оквир традиционалних, стандардних експеримената у школским и факултетским лабораторијама. Прича о нанотехнологијама, биомедицинском инжењерству, програмима за циркуларну економију и штошта друго изазвало је огромну пажњу.

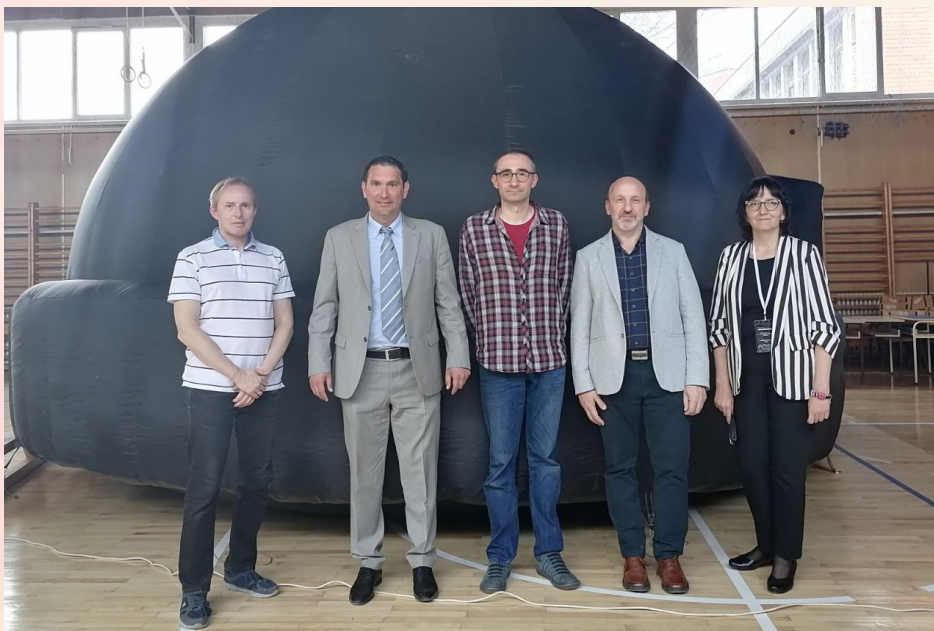
Наши ученици радо бирају овај факултет због мноштва области којима се бави и бројним могућностима запослења и наставка каријере у земљи и иностранству.

Прошлогодишњи матуранти, а сада студенти овог факултета, учествовали су на такмичењу случаја за ученике завршних година средњих школа на територији Србије „Tech Case Study 2022“ и тада присуствовали радионицама и предавањима.

Такмичење је настало на иницијативу Савеза студената ТМФ-а са жељом да се матуранти упознају са професијом технолога и тестирају своје инжењерске вештине кроз решавање проблема из привреде. Кроз посету лабораторијама матуранти се упознају са актуелним истраживањима и имају прилику да их примене у решавању студије случаја.

На фестивалу је представљен и пројекат „Twinning to excel materials engineering for medical devices – Excell-Mater“.

„Успешан развој нових биоматеријала за употребу у медицинским средствима је сложен процес који укључује синтезу биоматеријала и њихову свеобухватну карактеризацију, регулаторне аспекте, израду прототипа и процену самих уређаја у вези са производним процесом као и клиничком применом. Технолошко-металуршки факултет Универзитета у Београду (ТМФ) једна је од водећих академских и истраживачких институција у Србији у области инжењерства материјала, укључујући инжењерство биоматеријала, са изузетном стручношћу у синтези биоматеријала и физичко-хемијским карактеризацијама.“

ДОМЕТИ

ПРВА НАГРАДА ЗА ЛИНГВИСТИЧКУ СЕКЦИЈУ НАШЕ ШКОЛЕ

На конкурсy за избор најбољих лингвистичких секција у школској 2021/2022. години, у организацији Друштва за српски језик и књижевност Србије и Вукове задужбине, лингвистичкој секцији наше школе додељена је прва награда.

Циљ рада ове секције јесте истраживање језика као средства комуникације и обележја културе живљења и традиције једног народа, као и развијање интересовања према матерњем језику са задатком да се он негује и развија. Ученици поред проширивања знања у вези са језиком, развијају свој истраживачки дух, креативност и уче се успешном тимском раду и јавном наступу.

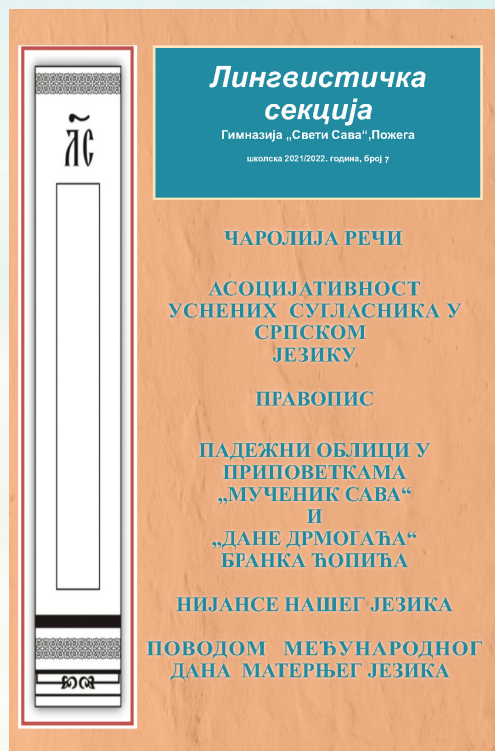
У школској 2021/2022. години чланови ове секције су се бавили асоцијативношћу сонаната, лексичким појавама и механизмима, дијалектима нашег језика, правописним грешкама у СМС порукама, зависним реченицама и њиховим врстама, конституентским функцијама и вредностима, изложбом обележили Дан матерњег језика на стази „Читај и шетај“.

Чланови лингвистичке секције су: Јована Јовановић, Михаило Жунић, Данило Стоковић, Невена Рајковић, Анастасија Милетић, Ирина Божовић, Магдалена Николић, Александра Ковачевић, Јован Стојановић.

Ментор: Марија Јеверичић, професор српског језика и књижевности

Технички уредник часописа секције: Горан Мићовић, професор рачунарства и информатике

Извор: <http://www.gimnazijapozega.edu.rs/prva-nagrada-za-lingvisticku-sekciju-nase-skole-2/>

ДОМЕТИ

ШКОЛСКОМ ЛИСТУ „ГИМНАЗИЈАЛАЦ“ ДОДЕЉЕНА ДРУГА НАГРАДА

На конкурс за избор најбољих средњошколских часописа у школској 2021/2022. години, у организацији Друштва за српски језик и књижевност Србије и Задужбине „Милоша Црњанског“, новинарској секцији наше школе додељена је друга награда за часопис „Гимназијалац“.

„Гимназијалац“ је први пут објављен након реформисаног школства деведесетих година прошлог века. Нова Гимназија је почела да издаје свој лист на иницијативу тадашњег директора мр Миленка Шмакића. Лист се штампа на крају школске године. Задатак часописа је да прикаже живот школе, информише о школским активностима и културним дешавањима, али и да окупља креативне младе људе вичне перу.

Чланови новинарске секције су: Мина Лукић, Кристина Савић, Наталија Живковић, Николина Јовићевић, Андрија Лаловић, Ђорђе Полугић, Марта Весовић.

Ментор: Марија Јеверичић, професор српског језика и књижевности, Ликовни уредник часописа: Александра Гордић, професор ликовне културе Технички уредник часописа секције: Горан Мићовић, професор рачунарства и информатике

Извор: <http://www.gimnazijapozega.edu.rs/skolskom-listu-gimnazijalac-dodeljena-druga-nagrada/>

ВЕК ПОСТОЈАЊА -
ВЕК ОБРАЗОВАЊА

ШТА СЕ МОГЛО
ВИДЕТИ И НАУЧИТИ
НА ГИМФЕСТУ 13?

У РАЗГОВОРУ СА:
ЗЛАТОМ ЂУКИЋ,
ПРОФЕСОРКОМ
СРПСКОГ ЈЕЗИКА
И ВЕСНОМ КРСТОНИЋ,
ПРОФЕСОРКОМ
ЕНГЛЕСКОГ ЈЕЗИКА

ГОСТИ
„ГИМНАЗИЈАЛЦА“:
ЉИЉАНА ПЕТРОВИЋ,
КОСТИМОГРАФ
И РАДМИЛА ПЕТРОВИЋ,
ПЕСНИКИЊА

ДОМЕТИ

ЈОШ УСПЕХА

РЕПУБЛИЧКО ТАКМИЧЕЊЕ ИЗ ФРАНЦУСКОГ ЈЕЗИКА

Ученик Данило Стоковић IV3 освојио је 3. место на републичком такмичењу из француског језика. Такмичење се одржало 26.3.2023. године, на Филолошком факултету у Београду.

Извор: <http://www.gimnazijapozega.edu.rs/republicko-takmicenje-iz-francuskog-jezika/>

РЕПУБЛИЧКО ТАКМИЧЕЊЕ ИЗ КЊИЖЕВНОСТИ – КЊИЖЕВНА ОЛИМПИЈАДА

Ученица наше школе, Марија Вучићевић I3, освојила је треће место на Републичком такмичењу из књижевности. Честитамо!

Извор: <http://www.gimnazijapozega.edu.rs/republicko-takmicenje-iz-knjizevnosti-knjizevna-olimpijada/>

УСПЕХ УЧЕНИКА НА РЕПУБЛИЧКОМ ТАКМИЧЕЊУ ИЗ СРПСКОГ ЈЕЗИКА И ЈЕЗИЧКЕ КУЛТУРЕ

Републичко такмичење из српског језика и језичке културе одржано је у недељу, 28. маја 2023. године у Тршићу.

Међу такмичарима били су и ученици наше школе: Магдалена Николић (други разред), Анђела Машић, Јована Јовановић и Данило Стоковић (четврти разред). Сви ученици су показали одлично знање. Друго место освојила је Јована Јовановић, а Магдалена Николић треће место. Честитамо ученицима на заслуженим наградама и желимо им пуно.

Извор: <http://www.gimnazijapozega.edu.rs/uspeh-ucenika-na-takmicenju-iz-srpskog-jezika-i-jezicke-kulture-2/>

ДОМЕТИ

НА ФЕСТИВАЛУ НАУКЕ У БЕОГРАДУ

Овогодишњи Фестивал науке, 16. по реду, највећи у овом делу Европе, од 17. до 19. маја посетило је 18.000 људи у Хали 4 Београдског сајма.

Фестивал је, у тешком тренутку, пружио подршку деци и младима кроз манифестацију која је одувек тежила промоцији и популаризацији науке. У Експертинејдери зони учествовало је 120 тинејџера из више градова у Србији, у 9 различитих програма. Ови млади научници и представили су своја достигнућа и знања стечена током школских часова и ваннаставних активности, а представљена је и нова генерација Амбасадорки и Амбасадора науке, изузетних ђака из целе Србије који својим радом, интересовањима и пројектима померају границе стварности.

Фестивал науке, који је отказан дан пред отварање због трагичних догађаја у београдској школи Владислав Рибникар, позвао је српске и иностране компаније које послују у Србији, као и истакнуте појединце, да се укључе у организацију, како би се манифестација одржала од 17. до 19. маја бесплатно за ђаке из целе Србије.

„У временима кризе првенствено треба неговати емпатију, заједништво и пружити подршку најрањивијим друштвеним групама – деци, као и наставницама и образовном систему који су дубоко погођени овим трагичним догађајем. Фестивал науке видимо као сигурну луку у предстојећим данима и недељама – у коме деца, родитељи, наставници и професионалци из бројних области могу заједно разговарати о актуелним али и свим животним темама, посаветовати се са стручним лицима и учити о природи и друштву“, рекла је Ана Петровић, директорка Фестивала науке.

На апел организатора врло брзо су реаговале многе фирме и појединци: Титан цементаре Косјерић и компанија Графих, Кефо и Трацо. Кампањи су се донацијом прикључили и истакнути појединци – професор Алек Кавчић, Милош Биковић и академик Ненад Костић, као и многи други.

„Као тим који дубоко саосећа са директним и индиректним жртвама трагедије, Фестивал науке је, заједно са стручним партнерима у току манифестације у простору Сајма организовао и бесплатну психолошку помоћ за ђаке, наставни кадар и родитеље.“

У Зони интерактивних поставки посетиоци су имали прилику да се упознају са стотинама занимљивих научних тема, како из природних, тако и из друштвених наука и откривају забавно лице науке уз бројне интерактивне експерименте.

У Малој зони посвећеној деци узраста од 5 до 11 година, малишани су исказали креативност и радозналост кроз радионице о свемиру и планетама које би могли једног дана да населимо, сазнали како је бити археолог и шта нам је за то све неопходно, изучавали светлосне појаве, бавили се екологијом и рециклажом, слагати коцкице, гледали под микроскопе и подстаћи изводили праве научне експерименте у кућним условима.

Штандове, поставке, имало је девет школа, од око 3500 школа колико их има у Србији а једна од њих била је и Гимназија „Свети Сава“ из Пожеге која активно узима учешће већ 15 година.

Почасна признања добили су ђаци следећих школа: Математичка гимназија Београд; ОШ „Синиша Јанић“ и ОШ „8.октобар“, Власотинце; Средња школа „Коста Цукић“, Београд; Гимназија „Светозар Марковић“, Нови Сад; Гимназија „Свети Сава“, Пожега; Основна школа „Дуле Караклајић“, Лазаревац; Основна школа „Светозар Милетић“, Земун; Основна и средња школа са домом ученика „Петро Кузмјак“, Руски Крстур; и Прва београдска гимназија.

Ови млади научници и својеврсни амбасадори науке представили су своја достигнућа и знања стечена током школских часова и ваннаставних активности, кроз низ научних изазова у којима ће претежно обрађивати теме из екологије, географије, астрофизике и хемије.

Ове године су учествовали ђаци одељења трећег разреда (старешина проф. информатике Горан Мићовић) и сви они су добили титулу АМБАСАДОРИ НАУКЕ ЗА 2023. годину.

Идеја поставке је била да буде за све узрасте, кроз историју науке обухваћене су многе области од перпетуум мобила до Шредингерове мачке. Највеће интересовање пробудио је аеродинамички тунел – рад ученика Михаила Митића и Уроша Ђурића, демонстрација Кориолисове силе и Месец глобус из 1967. године (један од десет тад направљених глобуса је у нашој школи !)

Месецима су ученици осмишљавали аеротунел, или ваздушни тунел – постројење експерименталне аеродинамике. У њима се контролисано, физички симулира кретање ваздуха.

У аеротунелима, тело (објекат, нпр. летелица, или њен модел) мирује, а ваздух се креће. Примењен је принцип релативности кретања ваздуха и тела, без утицаја на физикалност, ко се креће, а ко мирује. Овај принцип замене референтног стања је, уопштено, усвојен у теоретској аеродинамици, а код аеротунела је основа њиховог рада. Поред коришћења за развој разних врста летелица, аеродинамика аеротунела је од великог значаја за решавање проблема при пројектовању аутомобила, бродова, возова, мостова, антенских стубова и других објеката.

Посебно задовољство нам је што смо поново имали прилику да садржаје поставке представимо у радио емисији Корак ка науци. Наша Сандра Јаћимовић је била гошћа Марије Мишић у емисији Фамилиологија Радио Београда и описала садржаје поставке.

<https://www.rts.rs/radio/radio-beograd-1/5191886/korak-ka-nauci.html>

О проглашењу амбасадора науке

(https://www.facebook.com/Festivalnauke/?locale=sr_RS)

„Нова генерација Амбасадорки и Амбасадора науке, изузетних ђака из целе Србије који својим радом и изумима померају границе науке, проглашена је у четвртак 18. маја на овогодишњем Фестивалу науке“!

У наредних годину дана њихова мисија биће да преносе знање и љубав према науци вршњацима у својим градовима.

Ово признање, установљено 2018. године, Фестивал науке додељује ученицима који су се истакли својим радом на пољу науке и који, из године у годину, фестивалску публику изненађују занимљивим поставкама и необичним изумима.

Ивона Ивошевић, координаторка програма Експертинејери поводом доделе овог признања је изјавила: „Амбасадор науке је неко ко је спреман да се посвети науци, промовише је на занимљив и разумљив начин својим вршњацима, али и да едукује друге о њеној важности.“

Наши амбасадори: Сандра Јаћимовић, Михаило Митић, Сунчица Радовић, Дуња Брашанац, Дуња Радуловић, Тамара Радојевић, Андријана Николић, Урош Ђурић, Светозар Ристановић

Наши ученици су имали прилику да се опробају и као научни комуникатори на тзв.наунофантастичној бини Мајкла Грегорија који је желео да публици представи школу и њене ђаке – амбасадоре науке.

„ Ниједно место није далеко и недостижно за извођење експеримената“ поручује Мајкл, који је бициклом обишао многе крајеве света. Његов програм зове се „Како је наука обишла свет“, а реализован је уз подршку Француског института у Србији. Грегори је до сада на свом двоточкашу ширио љубав према науци од Европе до Африке. Он је део тог искуства показао у шоу-програму, где је испричао о томе како преноси знање на малишане различитих нација и који су то омиљени дејчи експерименти. А, уз експерименте из физике и занимљиву причу, посетиоци су сазнали како могу постати прави путујући научни комуникатори.

Извор: <http://www.gimnazijapozega.edu.rs/ambasadori-nauke-za-2023-godinu/>

ДОМЕТИ

ЈЕДАН ДАН НА ФЕСТИВАЛУ НАУКЕ

Ученици наше школе имали су част да и ове године учествују на Фестивалу науке у Београду. Гимназија је реализовала свој штанд, а ми као њени ученици имали смо могућност да га посетимо. Кренули смо другог дана Фестивала у 7 сати ујутру. После два и по сата вожње стигли смо у Београд и упутили се ка Сајму. По уласку у салу прво смо потражили штанд наше школе. Тамо су нас сачекали професорка физике Гордана Варница и ученици трећег разреда. На примерима су нам показали да је физика много више од теорије. Након што смо обишли наш штанд кренули смо да обилазимо и остале. Највише пажње су нам привукли штандови који су се бавили математиком, физиком, медицином, шумарством и грађевинарством. Ту смо сазнали како функционишу матичне ћелије и где се оне чувају. Видели смо примерке људских органа. Пажњу нам је привукао ин-витро начин гајења биљака у другачијим условима, а на штанду за грађевинарство видели смо како функционише 3D штампач. На штанду за археологију видели смо реконструкције наших давних предака из праисторије. Ту је био и штанд са пчелама где смо сазнали на који начин се пчеле узгајају, а имали смо и прилику да пробамо мед. Другари из Лесковца изненадили су нас математичким триковима. Упознали смо се и са ученицима једне школе у Новом Саду на чијем смо штанду сами по њиховим упутствима направили анемометар. Целокупан утисак са овог Фестивала је и више него добар. Позитивна страна је и то што су се за овај Фестивал највише заинтересовали ученици првог разреда. То значи да је наша школа пуна младих научника који ће у будућности дати све од себе да допринесу напретку науке. То и јесте циљ. И у наредним годинама трудићемо се да пропагирамо науку у што већој мери.

Марија Вучићевић 13

ДОМЕТИ

ДРЖАВНА СМОТРА ТАЛЕНТОВАНИХ УЧЕНИКА У ВРАЊУ

Регионални центар за таленте и ове године организовао је такмичења из различитих предмета. Наша школа имала је четири представника: Влатко Савовић (енглески језик), Стефан Јовановић (психологија), Рајко Бијељић (физика) и Софија Симићевић (психологија). Они су се пласирали на републичко такмичење из ових предмета, које је одржано у Врању. Такмичење је бројало преко 100 средњошколаца из целе Србије. Наши ученици претходно су учествовали на општинском, а потом и на окружном такмичењу у Чачку, где су похађали часове из ових предмета заједно са осталим ученицима који су се определили за исти предмет. Ученици из Пожеге, Чачка Горњег Милановца припадали су РЦТ Чачак те су у Врању дочекани заједно са осталим ученицима из других центара: Београд, Врање, Земун, Лозница, Панчево, Ниш, Ивањица итд. Њихово такмичење састојало се из два дела: тест знања и пројекат. Тест знања представља суштину стеченог знања током одржаван школских, а и часова одржаних у Центру за таленте. Други део јесте пројекат на произвољну тему ученика, која је уско повезана са предметом у којем се такмичи. Наши ученици радили су пројекте на следеће теме: Влатко Савовић – Златни пресек, Стефан Јовановић – Ментално благостање средњошколаца: Примена технологије у решавању проблема, Рајко Бијељић – Практична употреба принципа хидраушког скока, Софија Симићевић – Ментално благостање средњошколаца: Примена технологије у решавању проблема. Ови пројекти били су неопходни и за окружно такмичење где су наши ученици први пут представили. Такмичење је трајало два дана, а ученици су били смештени у Студентски дом, где су успут имали прилику да се упознају са другима.

Наш ученик, Рајко Бијељић III3 освојио је треће место у области физике. О утисцима на такмичењу каже: „На републичком такмичењу Регионалног центра за таленте сам освојио треће место из области физике. Радио сам пројекат на тему 'Практична употреба принципа хидраушког скока'. Јако сам задовољан постигнутим резултатом, с обзиром на то да ми је ово први пут да сам учествовао на такмичењу овог типа, а и треће место није мало када је реч о државном нивоу такмичења. Веома сам захвалан менторки из центра за таленте у Чачку, професорки Олги Дукић, а посебно мојој професорки физике, Гордани Варници, на сталној подршци и помоћи у припремама за ово такмичење.“

Стефан Јовановић и Софија Симићевић су заједно презентовали свој пројекат, који је имао за циљ дати предлог како се у средњим школама ментално здравље може побољшати понудивши решење у виду апликације.

Софија Симићевић III2

ДОМЕТИ

„БОРИНО ПЕРО“

Ученица првог разреда наше школе, **Ленка Арсић 12**, освојила је другу награду на литерарном конкурс у „Борино перо“, који традиционално организује Гимназија „Бора Станковић“ из Ниша.

КАКВА ХИМНА СРЦА, ТА РЕЧ НЕРЕЧЕНА
(Јован Дучић)

„Чујеш ли само како тишина свира

Дрхтавим прстима пребире покидане струне,

затвори очи слушај,

чућеш најлепше љубавне приче“

Ћутим. Слушам дубоке тонове неке нејасне буке у мом срцу. Много се гужве скупило између истине и лажи, а ја не проговарам. Чини ми се, ако не причам ја, неће ни о мени више причати. Јер људи данас највише осуђују јаке и оне који имају шта да кажу. Ја се у својој тишини огледам, наћем самоћу у вечном муку, иако сваком неизговореном речју раширим своје жудње.

Бринем се да ли да кажем или ипак оставим све за себе и прећутим расправе са својим чежњама и радостима. Да...И поједине веселе химне се крију, од свега и свих. „О срећи се ћути.“ Она воли тишину. О њој се не прича, а ја не причам о теби... Чувам те, јер си та моја срећа која не познаје гунгулу. Шапатам те волим и баш због тога, многе речи осташе неречене

Питате ли се некад, зашто се жмури кад се плаче, кад се моли; зашто се жмури кад се љуби, сања и замишља жеља? Зато што се тад не проговара. У тој тишини, роде се најлепше галаме. Оне зборе највеће тренутке и оживе непоновљиве сцене. Реч њена је чиста, блага музика, недостижна тмина, а опет приступачна. Она не познаје порочне мисли. Ми смо од ње саткани, од неме и далеке магле, која изговори и покаже више него било који беседник и глумац. У њој се не виде прописи, све је безгранично, спокојно штиво које садржи разнородна, неједнака и занимљива поглавља. Желим њен мир, а опет се, као слабо дете, бојим њене грмљавине.

„Довољно сам одрастао да знам да се најгоре вести најлакше саопште ћутањем.“ Ћутња ти треба увек кад нема људског разума; а није га ни било, биле су само речи што су ти дале наду и побегле. Али она не бежи, остаје. Увек се враћа, јер постоје дани кад је и сами пожелимо. И запамтите речи које ћу вам сада рећи. Не просипајте своје тишине пред свима, већина их неће разумети. А ономе ко их не разуме, речи и не значе ништа.

Ви, који стварате свет око себе, ви који живите за дивно данас и борите за боље сутра, док шапућете оно мало речи које сте пронашли у овим проживљеним годинама и тренуцима нежности, загрлите и то сиво крило самоће. Неприкосновена је то реч, коју неће изговорити нико други, до вас самих.

Извор: <http://www.gimnazijapozega.edu.rs/nagrada-borino-pero/>

ДОМЕТИ

МАРТА ВЕСОВИЋ – ДОБИТНИК НАГРАДЕ „ЗЛАТНИ ХРАСТ“

Нова поетика је Марти Весовић, ученици четвртог разреда, доделила награду „Златни хрст“ за најбољу књигу кратких прича. Честитамо Марти Весовић и желимо јој још пуно успеха у даљем раду!

Извор: <http://www.gimnazijapozega.edu.rs/marta-vesovic-dobitnik-nagrade-zlatni-hrast/>

ДИГИТАЛНИ СВЕТ

ИНФОРМАТИКА У ВАСПИТАЊУ И ОБРАЗОВАЊУ

ПРОЈЕКАТ: Редовна настава предмета рачунарство и информатика као потенцијал васпитног деловања школе

Аутори/релизатори: Грозда Савковић, професор рачунарства и информатике, Јелена Бошковић, педагог

Вршњачки едукатори: Никола Продановић I4, Наталија Радовановић I4, Михаило Гојгић I3, Војин Васиљевић I3 и Нађа Ђурашевић I3.

ЦИЉ: Излазак из оквира традиционалних школских предмета и ангажовање школских знања на припреми ученика да активно учествује у животу школе и да својим активностима у школи и заједници афирмишу дух толеранције, равноправности и дијалога.

ВРЕМЕ РЕАЛИЗАЦИЈЕ: мај 2023.

АКТИВНОСТИ:

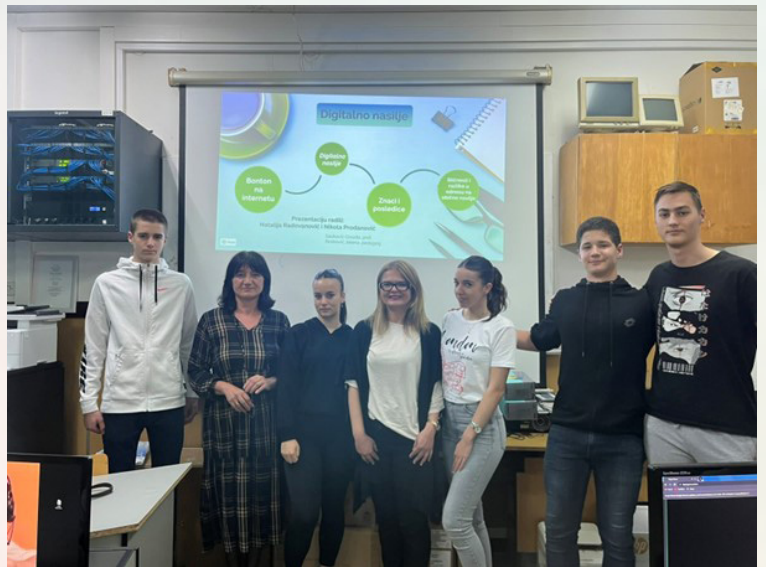
-сарадња и координација активности наставника рачунарства и информатике и педагога школе
-амбијент часова рачунарства и информатике подразумева:

-стављање ученика у ситуације које траже истовремену употребу предметних и међупредметних компетенција

-ученици знања стечена на часу рачунарства и информатике примењују у ситуацијама које нису реплике или једноставне модификације ситуације у којој је знање усвојено, већ нове, различите ситуације (вршњачка едукација)

-активности истраживања и стварања нових продуката

јавно излагање резултата-непосредна едукација ученика првог разреда и доступност материјала осталим ученицима, родитељима и другим актерима у образовно-васпитном процесу (материјал објављен на сајту).

ПРЕДАВАЊА/РАДИОНИЦЕ НА ТЕМУ:

Дигитално насиље, реализатори: Никола Продановић I4, Наталија Радовановић I4

Циљеви:

Одговори на најчешћа питања о дигиталном насиљу

- Да ли сам жртва насиља на интернету?
- Како да разликујем неслану шалу од насиља?
- Које су последице дигиталног насиља?
- Са ким треба да разговарам ако сам жртва насиља на интернету?
- Доживљавам насиље на интернету, али се бојим да причам са родитељима о томе. Како да им кажем за свој проблем?
- Како могу да помогнем пријатељима да пријаве насиље, нарочито ако се они боје да га сами пријаве?
- Интернет ми омогућава приступ разним информацијама, али ме и излаже могућем насиљу. Како да зауставимо насиље, а да наставимо да користимо дигиталне технологије?
- Како да спречим да неко злоупотреби моје личне податке на интернету?
- Да ли постоји казна за дигитално насиље?
- Да ли постоје онлајн алати за заштиту деце и младих од дигиталног насиља?

ПРЕДАВАЊА/РАДИОНИЦЕ НА ТЕМУ:

Видео игре, реализатор Михаило Гојгић I3

Циљ:

-Упознавање ученика са могућим утицајима видео игара на понашање младих

ПРЕДАВАЊА/РАДИОНИЦЕ НА ТЕМУ:

Утицај ријалити програма на младе, реализатор Нађа Ђурашевић I3.

Циљеви:

-Формирање укуса ученика кроз критичан однос према програмима и информацијама са мас-медија;

-Формирање селективног односа према програмима и информацијама са мас-медија;

-Сузбијање садржаја сумњивих естетских вредности; -усмеравање ученика на квалитетне садржаје

ПРЕДАВАЊА/РАДИОНИЦЕ НА ТЕМУ:

Црни талас, реализатор Војин Васиљевић I3

Циљ:

-Упознавање ученика са појмом Црни талас- појавом на југословенској културној и политичкој сцени у периоду шездесетих и раних седамдесетих година 20. века.

Линкови:

Дигитално насиље <https://prezi.com/view/GR4WSwZuX40OyIOL1oJc/>

Видео игре <https://prezi.com/p/tclinac9hcbs/>

Ријалити програми <https://prezi.com/view/gKPwuAHokRhTcrDp7jq2/>

Црни талас <https://prezi.com/view/aUB5ZMcSU7sfEzjkj66dc/>

Извор:<http://www.gimnazijapozega.edu.rs/projekat-redovna-nastava-predmeta-racunarstvo-i-informatika-ka-potencijal-vaspitanog-delovanja-skole/>

ИСТРАЖИВАЊА

БУКА ОКО НАС?

Наша школа, већ дуги низ година учествује на разним конкурсима из физике, хемије, математике, и осталим друштвеним предметима, представљајући своје иновативне идеје. Ове године, уз помоћ професорке Гордане Варнице, успели смо да се пријавимо на конкурс под називом „Бука“ који организује Центар за промоцију науке.

Циљ самог конкурса било је мерење нивоа буке у школи и њеној околини и представљање тих резултата кроз интерактиван постер, презентацију и сл. Приложен рад требало је да представи колико је школа загађена буком, колико заправо бука утиче на људе, њихов слух, животиње... Пратећи параметре дошли смо до закључка да наша школа није у опасној зони, односно зони високе загађености. Резултати који су представљени су показали да је

јачина звука, мерећи вредности јачине буке за време трајања часова, за време одмора, у школском дворишту и у просторијама школе 70–90 децибела, што се по параметрима Светске здравствене организације сматра нормалним за нашу околину. За труд и рад који смо уложили на конкурс, школа је добила захвалницу.

Сандра Јаћимовић III3

ЗВУЧНО ЗАГАЂЕЊЕ

ГИМНАЗИЈА „СВЕТИ САВА“

Пожега, Србија

Бука у нашој школи

Свакодневним мерењима јачине буке у нашој школи (преко апликације NoixaApp), спознали смо да је звук који добијамо у току великог одмора и на часовима - просечан.

Бука у околини школе

У околини наше школе налази се улица са малом циркулацијом моторних возила. Због тога, наша мерења су и ту била просечне јачине.

Бука у библиотеци

Наше мерење извршили смо и у библиотеци школе. Ту смо забележили ниво буке који је испод просека, чак 43dB.

ИМПЕРАТИВ ЈЕ ПРУЖИТИ ПОДРШКУ

С обзиром на тренутну ситуацију у држави, све више људи увиђа значај педагошке службе, па смо се одлучили да поставимо неколико питања психологу наше школе, професорки Кристини Томић, и педагогу Јелени Бошковић.

Чиме се конкретно баве психолози и педагози у школи?

Психолози и педагози имају веома важну улогу у школи. Они помажу наставницима да раде свој посао, пружају стручне савете, односно предлажу како да се унапреди рад школе.

Када је у питању педагог нагласићемо да су, поред саветодавног рада са ученицима и родитељима, његове важне области и планирање, програмирање и припремање наставе, као и праћење, снимање и вредновање рада наставника. Један комплетан педагог мора имати жељу, вољу и способности за унапређивање и мењање своје васпитне праксе и кроз истраживачки рад.

Код психолога у опису посла је пре свега дијагностика и подршка личности ученика: прикупљање података о ученику, групи ученика, одељењу, или другим учесницима школског живота уз коришћење психолошких метода и процедура. Повод за одлазак на разговор не мора бити уско у вези са школом и проблемима у истој, може бити и нешто што се дешава код куће, на улици или било где другде. Дакле посао психолога је да пружи психолошку подршку ученику, да саслуша и помогне му да се избори са проблемима. Ван школе, наша примарана улога је јачање професионалних компетенција за решавање проблема у пракси (едукација), као и едукација других наставника, пошто смо колегиница Јелена и ја аутори два семинара за наставнике. Колегиница Јелена има звање педагошког саветника и учесник је комисије за полагање лиценце у погледу компетентности наставника.

Чиме се све баве психолози и педагози ван школе?

Око 80% педагога ради у школама и у предшколским установама/вртићима. Мањи број ради у домовима за незбринуту децу, ученичким домовима, а „најбољи педагози“ баве се научно-истраживачким радом и запослени су у институтима, или остану да раде на факултету. Одређен број укључује се у рад невладиних организација, нарочито оних које се баве образовањем. Далеко мањи проценат се запосли у медијима, где су углавном задужени за образовне програме. Ипак истина је да велики број педагога ради ван струке.

Са којим проблемима се најчешће сусрећете у раду и на који начин успевате да их превазиђете?

Улога педагога може бити врло тешка и исцрпљујућа, јер подразумева решавање најразноврснијих проблема у образовно-васпитном раду. Рад са ученицима, наставницима, и родитељима требало би

да буде примаран за школске педагоге и психологе, али у реалности често се ради и оно што није у опису нашег посла, а број стручних сарадника није у сразмери са потребама школе. Опсег посла подразумева и опсежну администрацију – има се утисак да стручни сарадници у школама раде све.

Педагози долазе на посао да „поправе свет“, извуку осмех, знање и љубав детета, колеге, родитеља. Они знају, они хоће, они могу, они су ту за вас у сваком тренутку. Они су златне полуге сваке школе, сваке државе, темељ једног друштва.

Који су најчешћи разлози због којих ученици долазе код Вас?

Ученици средње школе налазе се у веома осетљивом животном раздобљу – адолесценцији. Адолесценти су заокупљени многим питањима, пре свега проблемима уласка у свет одраслих, те могу бити прилично збуњени, испољити неприлагођене обрасце понашања, бежати од одговорности, имати нестабилне односе у породичним окружењу, самоконтроли, проблеме са пороцима, застоје и мањак пажње у учењу, нарушене вршњачке односе, проблеме у комуникацији, љубави... Проблеми у понашању наших ученика најчешће су везани за развојне тешкоће различитих врста.

Важно је истаћи да те „лоше ствари“ нису једини повод за долазак код стручних сарадника. Разговор са њима можете имати и када је све у најбољем реду и ако се осећате задовољно својим животом. Некада је то долазак на разговор из навике, како би поделили са нама нешто лепо из живота, или због нечег сасвим другог. То је за нас подједнако важно као и када желите да затражите помоћ. Ученици једноставно имају потребу да буду саслушани. Дозвољавамо им да говоре о свему и увек учимо да их саслушамо и да их разумемо. Помагање ученицима је наше задовољство и много веће ако блискост остане и после завршене гимназије. Ученицима прија пријатељски став, отворен разговор и осећај да им се указује поверење и поштовање. Понекад је довољан и један поглед подршке, некада хумор, савет како би се смањило оптерећење. Увек са свешћу да је ученик тај који треба да преброди кризу, и да наши коментари и предлози не треба да увећају њихов терет.

Саветовање се не односи само на ученике који имају проблеме у учењу и понашању, већ и на ученике који су надарени, креативни, који имају посебне склоности и интересовања. Неретко су разлози посете од стране појединих ученика бежање са часова или избегавање пропитивања када нису спремни.

На који начин се ученици могу охрабрити да се обрате за помоћ када је то потребно?

Пре свега треба дати јасне информације о облицима подршке већ на почетку школовања, као и директним обраћањем ученицима и родитељима, охрабривањем оних који су се обратили за помоћ,

преданим и транспарентним радом у учионици. Дobar стручни сарадник мора да покаже непристрасност, пријатељски став, неоптерећеност строгим правилима, некада и узимање у заштиту ученика тј, безусловно прихватање њихове личности. Веома су значајне и заједничке активности са ученицима. Некада они нас подучавају, охрабрују да научимо нове ствари и будемо информатички писменији. Захваљујући заједничким доживљајима учвршћује се осећај солидарности и сигурна база за интеракцију. Ученици цене када покажемо да их доживљавамо на другачији начин, као одрасле особе, мање као ученике, када преузмемо део њихове бриге на себе, када знамо како да им помогнемо. И зато стално и изнова изналазимо нове могућности за подршку и пријатељски однос са децом у школи. Знамо да се добар глас надалеко чује.

Да ли примећујете неке разлике у понашању код деце сада у односу на почетак вашег рада са децом? Шта све негативно утиче на овакву друштвену климу код нас?

„Данашња деца воле луксуз, имају лоше манире, презриви су према онима који представљају ауторитет, не поштују старије и воле да причају када је време вежбања. Данас су деца заправо тирани, а не слуге у кући. Не устају када неко старији уђе у просторију. Супротстављају се родитељима, гласни су пред гостима, једу све што им падне под руку за столом, непристојно седе и тероришу наставнике”. Сократ (469-399. п.н.е.)

Дакле, по Сократовом цитату и нема неке разлике у временској димензији када су у питању особине деце некад и сада. Постоје разлике у корист прошлих времена када су деца са осмехом ишла у школу, више се забављала, љубила по ходницима, дружила, комуницирала. Нису ишла у школу као на стрељање већ да стварно науче нешто, а не само да добију оцене. Недостаје обостране енергије у учионици и емоције се појављују тек када се угрозе личне „каријере“. Истина и правда не постоје изван „личне користи“.

Питање какав ће човек да буде, не зависи само од наслеђа, већ и начина на који се образује. Када се уруши образовни систем тешко је вратити интелектуални импулс наставницима. Претходним реформама урушило се много тога што је битно за моменат подучавања. Деца су производ једног процеса образовања где се урушио значај знања и образовања. Не мислимо нужно на „бубање“ чињеница у оквиру разних школских предмета већ на општу изложеност деце и одраслих читавим низовима прича које су обликовале њихов склоп вредности, а да они тога нису били свесни.

Кључна питања стратегија образовања у Србији јесте: да ли децу треба учити да постоје неке вредности као што су истина, правда, ближњи који су независни од финансијске моћи, како се сачувати од притиска те моћи, да ли смо према овом питању равнодушни, да ли остављамо корпорацијама да ту исту децу науче да се људи деле на „успешне“ и „неуспешне“, да нема никаквих ближњих, да је најважнија ствар на свету каријера до које се долази тако што се пристаје на

то да моћ има право да одреди шта је истина и шта правда, да се немоћнима уради шта им је воља?

Које нове кораке је педагошка служба предузела у претходних месец дана како би спречила насиље и подстакла децу да се обрате за помоћ?

Током целе године радимо теме које су склопу Годишњег плана рада школе кроз редовну наставу, часове одељењског старешине, вршњачке радионице

Са ученицима се после трагичног догађаја разговарало о насиљу у ОШ „Владислав Рибникар“ и другим школама, разлозима таквог понашања, мотивима оваквог чина, утицају окружења, пре свега друштвених мрежа и видео игара. Вршњачки едукатори у склопу тематске наставе припремили су и реализовали радионице на теме: Видео игре, Дигитално насиље, Друштвене мреже, Ријалити програми... Ученици Стефан Јовановић и Софија Симићевић написали су истраживачки рад на тему Ментално благостање средњошколаца – примена технологије у решавању проблема. Надамо се да ће њихово идејно решење које је промовисано на Републичкој смотри талената у Врању бити применљиво у нашој школи од следеће школске године. Ученицима и родитељима промовисана је национална платформа за превенцију насиља „Чувам те“. Одржани су родитељски састанци за прва три разреда. У програм безбедности и контролу ризичног понашања укључена је дежурство представника полиције. Ученици наше школе били су укључени у дебату Подршка деци из осетљивих друштвених група .

Оно што су ученици издвојили као будућа решења јесте електронска кутија поверења, програм онлајн подршке, радионице о дигиталном понашању, емпатији, боље промовисање позитивних вредности и толеранције, укључивање „повученије“ деце кроз различите активности, промовисање и похваљивање

позитивног саосећајног и пријатељског понашања, обука за вршњачку медијацију, више вананставних активности.

Да ли поред приватног разговора са учеником постоје неке друге методе које педагози и психолози спроводе у школама?

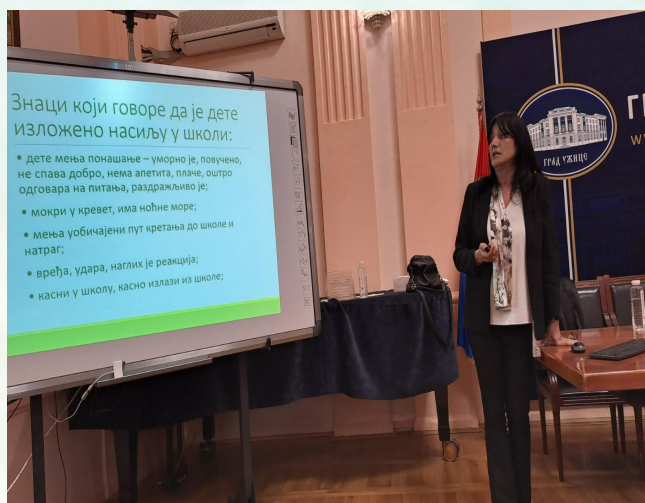
Оно што бисмо посебно издвојили у нашој школи јесте програм професионалне оријентације који обухвата тестирање матураната и интензивно бављење питањима професионалне оријентације кроз пет фаза. Активности обуке ученика као подршка за самостално, компетентно, одговорно и ваљано одлучивање о избору занимања, планирање каријере и укључивање у свет рада. Школски тим овај пројекат спроводи у сарадњи са локалном Канцеларијом за младе и Националном службом за запошљавање Ужице. Издвојићемо и припремну наставу за упис на факултет, припрема поставке за Гимфест, припрему за такмичења, рад са талентима, хуманитарне активности у сарадњи са ООЦК Пожега итд. Постоји и онлајн подршка нарочито интровертним ученицима са мотивационим текстовима и порукама. Некада су то и непосредна дружења посебно са бившим матурантима. Често су наши бивши ученици, сада дипломирани педагози и психолози укључени у стручну подршку нашем раду у школи и ван ње. Колегиница мсц Слађана Луковић, асистент на Педагошком факултету у Ужицу, била је наш гост и предавач у два наврата ове школске године. Оно што је посебно похвално јесте сарадња са колегама из Дома здравља Пожега. Колегиница Биљана Попадић је и ове године одржала радионицу у нашој школи поводом трагичног догађаја у ОШ „Владислав Рибникар“. Поменућу и радио и тв емисије посвећене тинејџерима и њиховим породицама на тему менталног здравља и психичке подршке.

Да ли постоје неке реформе које би држава могла да спроведе како би олакшала рад психолога и педагога у институцијама?

Оно што је посебно битно јесте додатна едукација психолога за рад са децом на плану менталног здравља и реаговања у кризним ситуацијама. Некад су у нашем граду при Центру за социјални рад постојала Саветовалишта за младе, Саветовалишта за родитеље, реализоване едукације за стручне сараднике или су и сами имали непосредну улогу на основу своје професионалне компетенције. Министарство просвете најављује да је у плану повећање броја стручних сарадника. Да би стручни сарадници могли квалитетно да прате васпитно-образовни процес, потребно је да раде са највише пет ученика дневно. У пракси, сада и то је чак немогуће. Ако желимо да имамо заиста неке ефекте у раду, тај рад мора да буде у континуитету. Дакле потребно је да водите неку врсту саветодавног рада са учеником минимум једном недељно да би тај ефекат био добар. И када радимо са групом, одељењем морамо имати континуитет. Не решава се проблем за један час или један разговор.

И даље влада стигма одласка код стручних сарадника и тешкоћа обраћања за помоћ. Потребно је променити

став ученика – да се код педагога и психолога долази због проблематичног понашања и само по казни. Па и у решавању учесталости проблематичног понашања превенција је најважнија, али запослени у психолошко-педагошкој служби њоме често и не стижу да се баве, јер су затрпани администрацијом.

На који начин професори и разредне старешине могу да Вам помогну у Вашем послу и на који начин они могу та учичу на ученике и родитеље?

Педагог, као члан стручне службе школе, има улогу да се образовни систем унапреди. Он је мост који спаја ученике и професоре, проналази заједнички језик између ове две стране како би формално образовање у школи увек било на високом нивоу. Како би и ученици и професори добили оно најбоље, задатак педагога је да са свима њима гради пријатељски однос. Поред тога што води посебне разговоре са појединцима, неретко присуствује часовима, седницама наставника, састанцима парламента и осталим званичним окупљањима. Такође, он прати и бележи понашање и реакције свих присутних и на основу свих информација које сакупи, саветује наставно особље које методе за учење би биле најпожељније да се примене.

Морамо напоменути да на крају није ни важно хоћете ли отићи код психолога или педагога, докле год сте довољно зрела особа да процените да вам је стручна помоћ неопходна. Уколико се не нуди могућност да бирате између ова два стручна лица, а знате да вам је тај разговор потребан, идите код онога који је доступан. Ми се увек нашалимо са ученицима па питамо хоћете ли плавушу или црнку. Увек када идете на разговор код психолога/педагога, било то због проблема, рутине или неких лепих вести, сетите се да то радите због себе и свог здравља.

Надамо се да смо успели да вам приближимо посао ове две струке. Имајте слободу да нам у било ком моменту оставите коментар са неким својим искуством када сте били на разговору код нас или нам пишите ваше предлоге на наш мејл

Дуња Брашанац IIIЗ

ПОЗИТИВНА ПСИХОЛОГИЈА ИЛИ ТОКСИЧНА ПОЗИТИВНОСТ

„Наше снаге и врлине раде против несреће и против психичких поремећа и кључ су за повећање отпорности“
(Мартин Селигман)

Овај текст посвећен је свим храбрим људима, који су упркос животним ломовима одлучили да остану на својим ногама и упустили се у борбу како би заштитили свој потенцијал а тиме и били наша инспирација.

Позитивна психологија је научна дисциплина која се бави питањима људског развоја путем примењеног приступа и изучавања људских снага и врлина које омогућују појединцима, заједници и организацијама да напредују. Ова научна дисциплина се заснива на уверењу да људи желе да воде један смислен и испуњен живот, негујући оно што је најбоље у њима са потребом да побољшају своја искуства у свим подручјима деловања као што су љубав, пријатељство и најважније здравље .

Колико су страшна лична понижења, које један млад човек током школовања доживи у школи и због школе. Шта се залечи, а шта остане? Зашто не постоје студије о томе које душевне повреде доживе деца у школи, и како стоје ствари са дугорочним последицама тих повреда?

Зашто не постоји дискусија о патњи, нити као почетна иницијатива, нити као улажење у свеукупну разноликост ствари, које у школи представљају патњу за децу?

Зашто не посматрамо дечија лица? Зашто не обратимо пажњу на њихову мимику, гестове, на њихове невербалне сигнале? Зар пред нам нису људи? Зар и сами нисмо били ђаци? Зар нису и много од нас патили? Према резултатима истраживања „Медијска слика младих“ млади немају превише прилике да говоре о себи и својим проблемима. О њима углавном говоре државне институције и то у 42% анализираним садржаја и те објаве већином се односе на негативне догађаје.

Слушање о томе шта младим људима недостаје може нас подучити о томе шта им је потребно.

Наши тинејџери одрасли су уз родитеље који су разговарали мобилним телефонима и пречитавали поруке док су гурали своју децу у колицима. Уз родитеље који су куцали поруке једном руком док су гурали љуљашку другом. Зар та подељена пажња не делује помало као одбацивање?

„Мој отац куца поруке за време вечере, па зашто не бих и ја?“

Навике подељене пажње тешко нестају. Иста та деца су данас несигурна у погледу пажње коју поклањају другима. Комуникација преко СМС порука је еволуирала и постала простор за исповедање, раскид веза и изјаву љубави. Деца су навикла да сву пажњу поклањају својим телефонима, заборављају да и даље постоје људи којима треба поклањати пажњу.

А људи имају нешто што робот нема: људско тело и људски живот. Наша осећања везана су за развојни пут – од зависности у детињству, до веће независности – и ми наилазимо на трагове наше ране зависности у каснијим фантазијама, жељама и страховима.

Колико смо децу подучили значњу емпатије и обраћања пажње на нешто реално?

Да ли можемо говорити о рањивости пре него о потребама. Увек има простора да се буде мање рањив, да се развијамо даље!

Чини се да су научници дуго обраћали пажњу и тражили начине како да победимо негативне емоције које нас спутавају, што можемо разумети као добар пут ка равијању резлијентности. Свет је постајао све више компликован и сложен те су се множиле потребе да се одоли тим поривима.

Психологија је сасвим сигурно потврдила да је немогуће толико променити другога колико је могуће радити на себи да разумемо и асимилирамо човека поред нас.

Позитивна психологија истиче да је добар живот уствари тежак посао и трајни рад на себи који се учи и развија као и свака друга вештина, као и да срећа није резултат срећног добитка на генетском руплету живота.

Чувени психолог Абрахам Маслов говорио је о највишим тежњама људског живота и постојања: раст, самоактуализација, тежња за здрављем, трагање за идентитетом и самосталношћу, тежња за савршенством и друге тежње "на горе" које морају се без сумње прихватити као универзалне потребе.

Потрага за тим вредностима истовремено је и покушај да

GETTY IMAGES

Прихватање свих ваших емоција омогућиће вам да будете отпорнији, каже
терапевткиња Сали Бејкер

https://ichef.bbci.co.uk/news/800/cpsprodpb/8087/production/_116130923_80bd37f7-2bc0-48ae-8974-4bfb6826d589.jpg

останемо психолошки здрави и да радимо најузбудљивији посао на свету.

За психолога Роџерса добар живот не подразумева стање задовољства, среће, блаженства, већ је то живот који подразумева све већу садржајност, поверење у себе и своје моућности, процес потпуног функционисања.

Осећаји као што су срећа, задовољство, ужитак, нису сврха нити су нужно саставни делови доброг живота, чак и ако особа у том правцу може доживети сваки од тих осећаја у одговарајућем тренутку.

Према Психологу Виктору Франклу, воља за смислом је такође примарна мотивациона снага у човеку и настојање да се у животу пронађемо смисла.

Издвојићемо оно што позитивни психолози сматрају да чини смисао живота:

-Стварање и рад (стварање неког дела, извршење неког задатка, мисије)

-Доживљај неке вредности (у љубави према некоме, разумевање и помагање другима)

-У трпљењу (у храбром суочавању са неотклоњивом патњом и прихватању трагичне судбине као смислене, у претварању трпљења у остваривање)

Ако допустите себи да осећате само позитивне емоције, онда сте неискрени према самом себи. Здравствени психолог Антонио Роделар, специјалиста за поремећаје анксиозности и клиничку хипнозу, каже да морамо да прихватимо те емоције, које он описује као „нерегулисане“.

„Кад се суочите са неком тешком ситуацијом, негирање свих 'негативних' осећања које би могле да настану ће вас додатно исцрпети.“

Негирање болних и штетних ситуација у животу је као посматрање реалности само једним оком.

„Не бежите од негативних емоција – избегавање патње је патња!“

Британска терапеуткиња и психолошкиња Сели Бејкер, ауторка књиге „Стицање отпорности изнутра ка споља“ (2019) сагласна је са тим: „Проблем са токсичном позитивношћу је да она од нас тражи да поричемо широк емоционални спектар који бисмо могли да осећамо кад се суочавамо за ситуацијом пуном изазова. И што је још горе, неће вам омогућити да изградите отпорност, способност да се прилагодите неповољним ситуацијама!“

То нас изолује од самих себе, од наших правих емоција. Кријемо се иза позитивности да бисмо одвратили друге људе од имиџа који нас приказује као несавршене.

Емоције су као таласи: они се захуктају, али и ослабе и претворе се у пену, све док не нестану.

„Проблем је не желети да осећате те емоције, зато што онда губите отпорност на следећи талас“, наводи психолог Антонио Роделар.

Имамо пуно право да адекватно испољимо своја осећања и кажемо како се осећамо.

Потиснуте емоције могу створити физичку бол или онемогућити нормално функционисање дела тела у коме су се скупиле, јер ће тако успорити циркулацију и створити тензију и напетост у том делу тела. Наше тело је осетљиво на стрес иако ми можемо бити врло толерантни на стрес, па реаговати тек кад посумњамо на проблем или се неки већи проблем са здрављем јави.

Наше емоције су део наше природе. Не могу нестати, нити их можемо избрисати из свог постојања. Емоције ће се увек на неки начин испољити. Оне су као фонтана која излази из више рупа, ако их све запушимо – само је питање када ће фонтана експлодирати и како ће утицати на своје окружење.

Наше емоције су најбоље средство, најзначајнији и непогрешиви извор информација о нама, нашем животу и функционисању. Када их себи допустимо, схватимо и почнемо да их користимо за себе и у своју корист, постаћемо свесни да смо ми сами и креатори наше реалности.

Ако ми не будемо нежни са собом када се плашимо, или не загрлимо себе када смо тужни, ми онда заправо остављамо мало дете (у себи) на цедилу. Неповерење да ћемо се наћи себи када је тешко, преноси се и у другим ситуацијама. Може се десити да се не осећамо самопоуздани да можемо да се заузмемо за себе у односима, да направимо каријерни заокрет, да се супротставимо ауторитету који нам нарушава границе, и онда се питамо у датим тренуцима како се носити са емоцијама.

Наше емоције су наша снага, покретач, погонско гориво да стварамо лепши, бољи, креативнији свет.

Иза сваке емоције се крије нека мисао о себи и свету око нас, која и утиче на то да се овако осећамо. И колико је важно да научимо да на конструктиван начин неутралишемо осећања – важно је и да осветлимо гласове у себи који изазивају иста та осећања.

Пут је узбудљив, динамичан, разоткривајући и моћан. Често јако болан, али и тај бол је мањи од живота у несвесном, отупелом свету.

Учимо да будемо са својим емоцијама кроз разговор са особом која је ову вештину савладала. Психолози, терапеути некада играју 'улогу родитеља', тако што нам у току разговора помажу да препознамо своје емоције, разумемо их и неутралишемо. Важан део терапеутског рада је валидација осећања. То је онај део који су често наши родитељи и старатељи пропустили да ураде.

Можемо људима тражити да нас саслушају (да само желимо да избацимо из себе то што нас мучи), да нас загрле. Да буду са нама или држе за руку или да нам дају своју перспективу, савет, угао. Свака од ових димензија је прихватљива и можемо је иницирати. Важно је да не очекујемо да нам неко чита мисли, већ да развијамо у себи слободу и храброст да кажемо шта нам је на души и шта нам треба.

УСАМЉЕНОСТ, ОДБАЧЕНОСТ, ОТУЂЕНОСТ

За двадесет година, изгубили смо две трећине социјалних интеракција које смо раније имали. Учесталости депресије, самоубиства тинејџера и болести зависности у општој популацији се стално повећавају, у свету у коме се реалне опасности по живот већине људи драматично смањују. Усамљеност. Сада се то третира као нормална појава која долази у неком периоду живота, страх да потраже помоћ или да се обрате некоме коме верују, ипак бирају игнорисање и прећуткивање проблема, иако то може да се заврши чак и кобно по нечији живот.

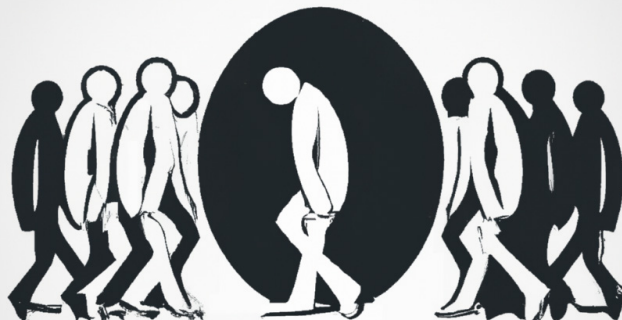
У данашњици заборавиле су се праве вредности. Свако несвесно издваја и упоређује себе са другима. А када би људи мало размислили схватили ли би да за истинску срећу није потребно много. Најчешће отуђеност повезујемо са самоћом, али ако мало боље погледамо видимо да је велики број људи усамљен чак и када су у групи пријатеља. На самоћу се неретко гледа негативно, као једну врсту опасног дијалога у којем се човек боји што би сам себи могао рећи. Ако су људи ближи и боље повезани једни са другима него икад раније, зашто многи од нас доживљавају разарајућа осећања усамљености, зашто је баш сада таквих случајева много више? Зашто је свет настао? Која је сврха нашег постојања? То су само нека од питања на које немамо одговор или се ипак плашимо какав би одговор могли чути. Жанка Стокић, једна од наших највећих глумица икада, после Другог светског рата осуђена је на осам година губитка националне части. Била је осуђена јер је током рата учествовала у позоришним представама и програмима радио-станица под немачком контролом. О њој су говорили да нема речи које би описале колико је раскошан њен дар за глуму. Уместо да ужива у слави, живот је кренуо другим током. Жанкино здравље је већ било нарушено. Мучио ју је дијабетес, лекови су били скупи и тешко их је било набавити. Није имала другог избора него да учествује у радијским програмима под немачком управом, што јој је по завршетку рата замерено. Ухапшена је и изведена пред суд. Преко ноћи је бачена на маргине. До понижења. После две године, поднела је молбу за помиловање, наводећи да је током рата у свом дому крила партизане, као и једну јеврејску девојчицу. Молила је да је врате на сцену, да не би живела од милостиње. Било је лето 1947. када ју је посетио глумац Миливоје Живановић и рекао јој да јој је све опроштено. Онда је стигао и Бојан Ступица, да јој каже да је добио дозволу да је ангажује у новооснованом Југословенском драмском позоришту. Жанка од среће није могла да дође себи. Три дана после те вести, 21. јула, Жанка Стокић је преминула.

Једном приликом је изјавила: „Мој живот се завршио онда када су ме прогнали, отерали са сцене. Узели су ми душу, узели су ми ваздух. Шта је глумица без улоге, то је горе од понижења, горе од смрти!“ Одузелу су јој нешто што је у животу највише волела да ради, већина нас би слично реаговала, да нам одузму нешто, што искрено волимо. Поред тога што није могла да глуми, људи који су јој били дојучерашњи пријатељи окренули су јој леђа, што је за њу био још већи ударац. Била је одбачена иако је имала неколико пријатеља који су јој кришом помагали. Овде можемо да научимо да препознамо праве пријатеље, да увидимо колико живот може да се промени преко ноћи, да треба се боримо за оно што волимо. Сличан пример имамо са балерином Рифком Леви која после повреде није могла више да се бави балетом, након тога избрисали су је са платног списка у народном позоришту, окренули су јој леђа људи којима је највише веровала. Касније је почела да се бави модом, те је њено име опет постало познато.

Од приче о отуђености, дошли смо до закључка да се треба борити за своје циљеве, рећи наглас оно што мислимо, приказати себе у најбољем светлу. Иако се некад то чинило тешко и немогуће треба покушати, јер ко верује у себе може много. „Негативне емоције као усамљеност, завист и кривица имају важну улогу у срећном животу, јер су то велики знакови да се нешто треба променити.“

Милица Гачевић | 2

„Повежите се љубазношћу, окончајте усамљеност.“

КУЛТУРА

ДЕЛО ИВАНА ТЕШИЋА У НАШОЈ ШКОЛИ

Ученици наше школе имали су прилику да у холу на спрату школе погледају ликовне и књижевне радове и послушају музичке преминулог професора ликовне културе Ивана Тешића. О његовом делу говорили су професор мр Александра Гордић, професор Петар Матовић и музичари Звездан Стаматовић и Марко Ћебић. Изложбу су посетили његови пријатељи, познаници, професори, поштоваоци његовог рада, заинтересовани ученици и суграђани. На изложби су се чули и његови стихови, казивани од стране ученика рецитаторске секције. Слушале су се и песме које је Иван направио са својим бендом „The Mothership Orchestra“. Последњи концерт који је имао са својим бендом био је у децембру 2021. године у Комбанк дворани.

Иван Тешић је као ученик похађао нашу Гимназију, где је и радио годину дана, а завршио је студије на Факултету уметности Универзитета у Приштини. Био је један од пожешких уметника који су свој град чинили препознатљивим.

„...То што намераваш не промиче систему
Инерцијом ношеном и крвљу сликаном
И не надај се узалуд спасењу свог сна,
Јер душа спава и не чује вапај мозга...“
(Из песме „Систем“)

Софија Симићевић III2

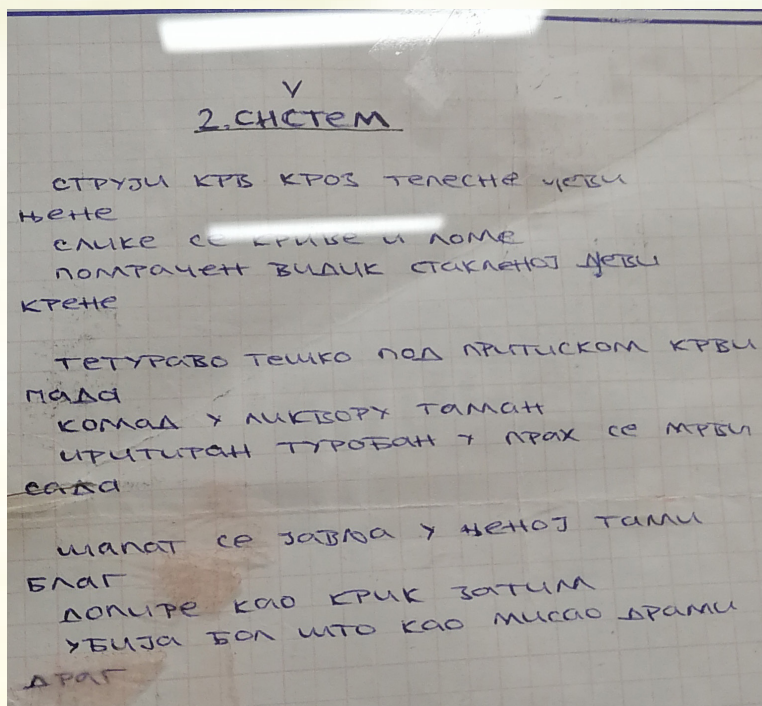

Иван Тешић

(1978-2022)

изложба цртежа и графика

Гимназија „Свети Сава“, Пожега
петак, 24. фебруар 2023. године
18.15 часова

КУЛТУРА

ВЕЧЕ ПОСВЕЋЕНО „СУЈЕВЕРИЦАМА“ БРАНКА В. РАДИЧЕВИЋА

Морало је, баш у децембру, да се деси књижевно-музичко вече посвећено „Сујеверицама“ Бранка В. Радичевића.

Јер, како би Бранко рекао, „не може се у месопуст пре месојећа“. И не може се владати енглеским, немачким, руским и осталим језицима ако свој, српски језик, не знамо у танчине...

„Сујеверице“ и друге речи у овој књизи објављене Бранко је годинама сакупљао, писао записивао, неке и измишљао. И то на великом простору, од Рашке, преко Мораве, Драгачева, Голије, Златибора, Увца и Златара. На свакојаким местима – свадбама, вашарима, саборима, железничким станицама, по крчмама, на пијанкама, по црквама, сељачким кућама, крај огњишта, крај пута, веома често на гробљима, по апсанама, на пијацама.

На топао пријем су „Сујеверице“ наишле код ученика и професора наше школе. Поготово неке од њих... „Завођење“, „Како се постаје стогодишњак“, „Алакурача“, „Сиџим“, „Знак распознавања“... Само су неке од, чини се, оних најинтересантнијих. И морфолошки, и значењски. Богатство језичке грађе Бранкове ученицима су покушали да гласовно дочарају професори Милош Јовановић, Петар Матовић и Слободан Петровић, уз техничку и музичку асистенцију агилног професора Србољуба Стефановића.

Следећу промоцију „Сујеверица“ заказујемо за пролеће, у нешто другачијој форми. Но, до тада, како би Бранко рекао, „киша ће да пали, а сунце да гаси“.

Проф. Слободан Петровић

„Оловчицама, тзв. плајвазима, ја сам написао четири књиге Сујеверица – то су збирке народних обичаја, заборављених речи, чудесних догађаја, необичних сусрета, карактера... Ја сам ковач речи, ја речи волим, ја их тражим, ослушкујем их, дружим се са људима који лепо говоре, дружим се са људима који ружно говоре... Занимљиве су ми речи које су нестале, нејаке, које нису могле да опстану, као и организми – слаб организам, па слаба и реч, слабо значење... Онда сам ја неким од тих речи доливао значење... Кажу да имам написаних неких 70 библиофилских јединица, што је премного. Међутим, прича причу дописује, песма песму допевава... Цео овај крај, у коме сам се родио, је приповедачки крај, људи воле да причају, ми се састајемо да би причали. Ја се и данас дружим са људима да бих причао – не да бих ћутао. Има тренутака када су ћутње врло значајне – ја сам београдски боем, некада сам плаћао музичке паузе да би се ми испричали. Јер, прича је, у ствари живот...“ (Бранко В. Радичевић)

КУЛТУРА

НОВЕ РЕЧИ И ЊИХОВА СУДБИНА У ЛЕКСИЧКОМ СИСТЕМУ СРПСКОГ ЈЕЗИКА

Наша школа је угостила проф. др Рајну Драгићевић, која је одржала предавање из области лексике, а тема се тичала заступљености нових речи у нашем језику. Велики број ученика присуствовао је предавању, које је одржано у школском холу. Предавање је било интерактивно, па су ученици делили размишљање зашто су све присутнији англицизми у српском језику. Касније су имали прилику да науче да направе разлику између одређених категорија „нових речи“, англицизама, и др. Сазнали смо које су најлепше речи српског језика, које су речи обележиле претходну годину и др. Осим тога, професорка нас је упознала са необичним називима боја, које нису постојале раније у српском језику, упознали се са неидентификованом терминологијом српских медија, која је често подругљиве природе. Професорка је, ту на пример, објаснила да се у таквим околностима (када се неко исмева, или вређа) медији често служе непостојећим турцизмима, што доста говори о природи нашег друштва. Давала је огроман број примера таквих, али и других речи које се често срећу у медијима. Циљ предавања је био указивање на превелики број нових речи које је све теже регистровати, као и њихове последице по здрав опстанак српског језика.

Софија Симићевић III2

ПЛАНИНАРСКА СЕКЦИЈА

У ВИСИНАМА

„Са врха планине се боље види колико је све оно испод безначајно. Наше победе и наше туге више нису толико важне. Све што смо стекли, или изгубили, лежи тамо доле. Са врха планине видите колико је свет простран, и колико су широки хоризонти.“

Паоло Коелџо

Не, ове 2022/23. засигурно нисмо ишли у планину да се „затегнемо“, смршамо, спремимо за плажу... Извели смо неколико продуктивних, технички незахтевних акција, које су, каткад, представљале кондициони изазов. Али не само због физичке активности – разлога је много више. Боравак у природи, упознавање себе и дружење и упознавање нових људи су компоненте уткане у саму суштину човека. Све је очигледније да смо, услед напретка технологије и њеног масивног коришћења, на то заборавили. Планинарење је сушта супротност свакодневnoj урбаној рутини, нешто што нас поново враћа природи и учи да ценимо сав живот у њој. Горско пешачење убрзава метаболизам, сагорева калорије и подстиче лучење сератонина – хормона среће који лучи надбубрежна жлезда. Идемо у планине и да одагнамо симптоме депресије, мрзовољности и анксиозности – треба ли наводити разлоге за њихов настанак последњих три, четири године? Акумулирамо добру енергију, позитивне мисли и добро расположење које нас, после акција, не напушта – данима. Поглед са врхова који одузимају дах и мир који горе, сваки пут, осетимо помажу нашим главама и телима да се ресетују и ревитализују. Стварамо стил живота који нам, поред школских обавеза, у фокус ставља зелена пространства и пашњаке, прастаре четинаре, богатство воде, чаробно шуштање водопада, мирис лековитог биља и непрофанизоване природе... И, наравно – мирис мамине или бакине вечере, када увече, уморни и срећни, стигнемо до куће.

Проф. Слободан Петровић

ПЛАНИНАРСКА СЕКЦИЈА

ПЛАНИНАРСКИ ВИКЕНД СА ЛЕПОСАВОМ И ЧИКА МУЈОМ

Није то био Задњи воз за Чачак, како велики Бора Ђорђевић рече, ал ‘ смо га, у 7.57, те суботе, 3. децембра, ухватили...25-орних планинара Гимназије, проф. Слободан Петровић, и неочекивано појачање – господин Томислав Милетић из Инмолда. У ОКК нас је чекао и проф. Горан Мићовић. Намера је да се, стазом број 2, попнемо до 885 мнв. високог врха Каблара... Успут срећемо планинаре ПД Рујно из Ужица, који су изводили меморијални успон стазама 2 и 3.

После напорног и узбудљивог успона, стижемо на врх. Спектакуларан поглед са видиковца, посебно нашим младим планинарима који су овде били први пут. Сликање, ужина, па повратак назад ка бази, због хладног ветра, и приближавања мрака...

Слуштамо се Селцем, стаза је, за разлику од успона, незахтевна...У дому нас чекају топле собе, топла вода, храна, тушеви, мачак Медо, и лија Лепосава. Наравно, и наш љубазни и агилни домар Мујо.

Креће прича, сређивање утисака, картање, туширање, веровали и не, и учење... Телевизора нема, што нам омогућава да РАЗГОВАРАМО као људи, иако су ту мобилни телефони... Бола у мишићима нема, но, видећемо ујутро...

Гимназијалци лежу да спавају око поноћи, како и не би, када су, мимо успона, спремали храну, пекли палачинке (специјалне, планинарске, без

јаја), прали судове, распремали собе, хранили Меда и Лепосаву.

Након доручка, распремања просторија и прикупљања огревног дрвета по шуми, (идеја г. Милетића), тужни, одлазимо... Но, вратићемо се, можда већ у јануару, с гитарама, и још убеђенији да је планинарење и боравак у природи спасоносна комбинација.

проф. Слободан Петровић

ПЛАНИНАРСКА СЕКЦИЈА

УСПОН НА ДЕБЕЛУ ГОРУ – ВРХ БРАНОЈЕВАЦ

Дебела Гора, слично као и суседна планина Оровица (прекопута магистралног пута), налази се у сенци две много познатије и посећеније планине, Овчара и Каблара. Иако није тако атрактивна као поменуте две, и ова планина има својих чари. Поготово за оне који воле да пешаче кроз шуму.

Дебела Гора се налази одмах поред Овчара. Граница између ове две планине је ауто камп у Овчар Бањи. Дакле, са једне стране магистрале (и Мораве) су Каблар и Оровица, а насупрот њима су Овчар и Дебела Гора.

Планинари Гимназије, њих 34, у пратњи проф. Вериче Божићевић, и водича, проф. Слободана Петровића, кренули су возом из Пожеге, тачно у 7.57. Након перипетија са ревносим, готово ригидним кондуктером и возним картама, и удобне вожње од 17 минута, стигли смо на реновирану и углађену железничку станицу Овчар Бања. Снабдевши се водом, прешли смо старо корито, скренули десно и одмах ушли у шумску стазу, тзв 6А. Стаза је одлично маркирана, али ипак треба пажљиво пратити маркације и бити концентрисан. Успон до врха Бранојевац није баш лаган, има око 2,5 сата хода, уз савлађивање висинске разлике од 510 м. Цела кружна стаза дугачка је 10 км.

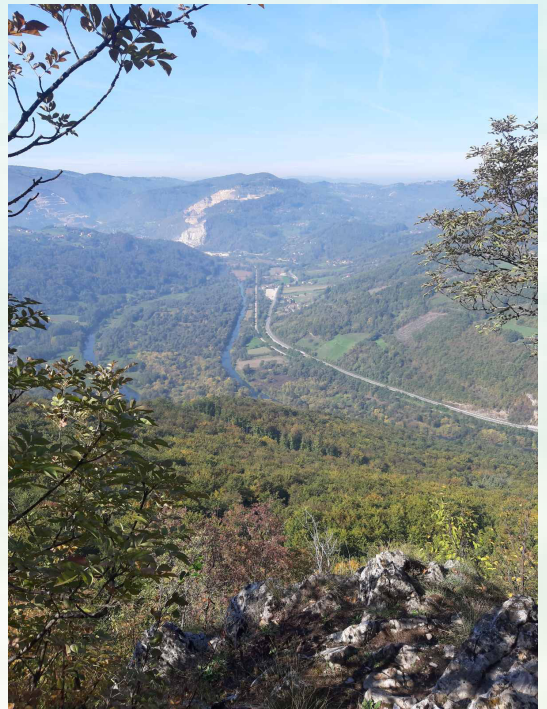
Одмах на почетку стазе налази се и пут који води до Мораве (20 м надесно).

Након 2 сата хода долази се до прве раскрснице. Ту се налазе три маркиране стазе. Стаза која иде надолу води до пећине Кађенице (стаза 5а). Стаза право и узбрдо води на Бранојевац (пола сата хода). А стаза десно од стазе за Кађеницу води до 3 минута удаљеног видиковца. Са овог места је заиста леп поглед на Западну Мораву и село Јелен До, што смо искористили за фотографисање, у малим групама, а што се може видети на нашим фотографијама.

Након 20 минута хода долази се до још једне раскрснице. Овде све пише на путоказима, тако да нема потребе за даљим објашњењем. Врх Бранојевац (791 м) је на 5 минута одавде.

Сам врх се налази у шуми, комбинацији букве и четинара. У њој смо направили паузу од готово 40 минута, осушили и затегли опрему, појели наше последње плескавице и попили сокове (хвала директору, проф. Драшкићу на агилности)

Од врха смо се, преко села Планинци и Дучаловићи, спустили право у Овчар Бању, поред Бањског потока. Тако смо направили пун круг од неких 10,5 км, од који је барем 4,5 км било узбрдо! Честитка за све младе гимназијске планинаре, и позив да и следеће акције буду на овом нивоу.

Проф. Слободан Петровић

ПЛАНИНАРСКА СЕКЦИЈА

ОТОЦИ НИСУ ОСТРВА

„Први вир изнад Велике бране је одувек 'најнападнутији', и уводни, за пустолове, рибаре, љубавнике, бициклисте и остале... Добро место да сазнаш шта су Рајски отоци.

Пази сад: елегантно отицање воде из једног вира у следећи је оток: оно, обрасло репушином, је острво. Изворно име било је Рајске отоке, па се мало променило и усталило овако. Што се имена вирова тиче, држ' се своје поделе, било какве.

Одмах изнад овог вира је прелепи Сунчани. Кад сунце напусти овај део реке, а кањонска студен те натера да викнеш 'Живеле тропске врућине!', стена над виром, део Босанског пута, дуго остаје обасјана. Ко може и ко сме, скочи одозго, плива у месту против струје док свежина не пређе у нелагоду, па се опет попне да се суши. Са стране гледано, чудна занимација. Ако је право доба године за то, пробај. Много је добро." (Драган Р. Филиповић)

Извор: <http://www.gimnazijapozega.edu.rs/otoci-nisu-ostrva/>

УЧЕНИЧКИ РАДОВИ

ПОЕЗИЈА

Купићу ти за рођендан торту

Продавница торти,
велика торта,
мала торта.
Велика торта, скупа је.
Мала, онако.
Купићу ти малу торту

Кога брига

Ако је небо ведро,
хоће ли киша падати?
Ако је Земља равна,
што будала нема по ободима?
Колико кошта карта за пут
до ивице Земље,
а назад?
Назад кога брига.

Јутро без кише и магле

Отворих очи, устаћу.
Сунчано је,
превише лепог,
заспаћу поново.

Марија Бркић III2

МИРИС КОРАКА

Осећам боју твојих корака
И мирис фарбане ограде,
Осећај скореле фарбе
На врховима прстију
Док гледам у сиво
плаветнило
Неба изнад нас.
Гледам у сиво плаветнило
И осећам како твоји кораци
бледе.
Све мање миришу.
Све више бледе.
Осећам укус метала.

Нина Мијаиловић III1

У СМЕРУ ТАЊИРА ИЗ МИКРОТАЛАСНЕ

Волим квадратне ствари
Лимузине, солитере,
Кутије и собе
И како ништа нас не покрене
Из тих ушушканих ћошкова
Ужасних прогноза
И док се токови провлаче
Кроз ове квадратне зграде
Излози се облаче
У квадратне обмане
Неки бегунац плаче
Жели да побегне
Али квадратне ствари праве
сигурне ћошкове

Скуваћу још једну кафу
Оставити воду у очима да
кључа
Припремити упаљач поред
цигаре
Поред фотографије мале
Коју сам давно изневерила
Али магли ми се нешто
Пожего, у плућа си увучена

Удишем само пару и пепео
Са уструлелих оцака који
чекају децу
Да поново криве кичме
Узела сам неке кесице
и једнократне употребе
исписала
Исписала на папир исписала
Преписала неки рецепт са
јутарњег програма Исписала
Сву хемијску изгризла јер од
ноктију нема ничега и
Исписала сам све што сам
могла да испишем
Можда ми већ треба друга
свеска
А ову ћу бацити у шпорет
Опет ће неки дим изаћи
Пожего, поново те увлачим
У плућима си доконо
А где сам?
Ништа.
Проврела је вода у све
једнократно што је,
искористила сам и
Попила
Бацам старе табле лекова
Пролећно чишћење је
најлепше кад ни врапца нема
А цигара сама се испушити
неће

Софија Симићевић III2

Милица Јанковић IV1 (ликовни конкурс „Добро“)

ПРОМЕНИЋУ ЖИВОТ ИЗ СОБЕ

Из меканог бадемантила
И утучаст једем шлаг и мимове
У којима се свако нешто
проналази
Променићу живот из собе и
ова 4 зида
Побуђала, влага се ухватила,
влагу и удишем
Бубе су је осетиле бојажљиво
се мигоље
Стићи ће вас моја папуча,
мислим се
Променићу живот из собе
Бројаћу калорије и звезде с
прозора и писаћу
Писаћу жустро писаћу
страствено
Ознојићу се и
Унећу се и можда би видео
жар али
Нико не улази у моју собу јер
ту мењам ствари сама
Променићу живот из собе
И намештај сав преместићу
Отфикарићу себи пола косе
Само маказе и шестар да
нађем негде су
Само маказе да нађем
Само чарапе да нађем веш
где ми је
Где су ми оловке и папири
бели снег је напољу и
Где су где ми је вода биљке
запомажу биљке траже песме
са мном
Не смем да упалим светло очи
већ су навикнуте
На вечну таму која се брани
мојим костима
Променићу живот из собе

НЕСНОСНИЈЕ

Појела сам лимун
Плакала киселину
Постало је несносније
Кренула у школу
Понела очне капке
Обукла сам жуту јер је грејало
сунце
Постаје несносније
Сад ме боли вилица од
кривудае среће
Постаје несносније
Скочила у бунар по пола чаше

воде
Купила и сандук па закопала
себе
Постало је несносније
Вукла сам кера да ми нађе
тартуфе
Сузе чувала за неке туђе
океане
Постаје несносније

И када врати ме сат
У доба кад си вечно мали и
вичан и топао
И удари ме дан
Кад се сетим да сам дувала
балоне
И они разнежено се врте око
моје главе
Имене омаме сунчане енергије
И туђи осмеси
Јер сам дувала од сапунице
меке балоне
И сада чекам
И чекам
Да правим снешка на плус 15
степени
Радим све што други нису
хтели
Правим балоне
И пре но што се спремиш иза
затворених врата
Постаће несносније
И пре но што се разложе
паклице цигара
Постаће несносније
Пре но што се опростиш од
давних другара
Постаће несносније
Пре но што се сетиш да си
остала сама
Постаће несносније

КАМЕЊЕ

Заборави на март и не замери
што на хаљини имам флеке од
чаја
И што цвеће још увек чека на
знак
Заборави на мисао, која ти
не да да се отргнеш од мрака
костију
Који се смеју у трагу смрти
Заборави и посвети се овој
хаљини мојој
Киселих боја и немарних
флека
Ливада стварно „крај реке
сања“ и чини се

Кораци наши неће је пробудити
Заборави маховину и путеве
неасфалтиране
Који чекају да неко и у њих
упери прстом
И на беле раде које нешто
вазда чине сунцу
Па успеју
Заборави на тај дан и на
плићак неки и моменте
Кад се жар стопио са мраком
А смрт те чекала да те обрадује
А ти си знао без чекања вести
Заборави на седативе који
нису помогли
И стихове због којих чај из
увета цури
Јури попут брзака који је тело
однело
Нигде другде него у заборав
Зар не мислиш да флека ова
није лепа
И лепо пркоси киселим
нијансама
Хаљина моја лепршава смела
Открива ми прелазе модрица
Ту су моја чудна имена
Која сад у камењу бацамо у
реку
Заборави на игре детињства
И не пожели да те сунце опече
Моје очи мирне попут видре
Прате те и онда када камење у
цепу кријеш

ВОЛЕЛА БИХ

Да ти излечим укочене
зглобове
И избавим те
Да те загрлим и кажем да си
вредан
И да ваздух и струје ветровите
само на тебе чекају
Волела бих да бацим себе у
море и подигнем сидро високо
Да брод отплови куд га остаци
моји воде
Да кружи до лешинара гладних
Волела бих да сузе знају за
хербаријум
И да их све угравирам и ти се
сетиш
Како су ствари лепе кад су
лабаве
Као и ови стихови које ћошку
шапућем

КРАЈ РАДНОГ ВРЕМЕНА

У очима ми мирише на страх
 Уочи ово сивило
 Што се увукло под зубе и нико и ништа
 Нико и ништа
 И нико и ништа и нико и ништа
 Неће спасити од чађа
 Моје квржаве зубе
 Зенице мрака

Погледај се у огледало
 Погледај шта носиш и да ли можда
 Довољно квалитетно
 Да те спасе од улица града
 Синоћ падала је киша
 Сви јади са упаљених стоних лампи
 Просули се у локвама
 И продубили путеве

Одмакни се од уличне расвете
 Пожури кући по топле оброке
 Остави даљински на место
 Да га не би тражио после
 Устани са фотелје и покупи мрве
 И не пали светло
 Да би пао успут
 И што пре заспао

НЕКАКО С ПРОЛЕЋА.... У СУДОПЕРУ

Расута сам по плафону
 И играм се диркама клавира
 Обрћем се у смеру тањира из микроталасне
 И чекам сунце ујутру да ме позна
 Мирисни сам каћун из шуме
 И све теже се назирем из марта у март
 Лаж и метеж се све теже разграђује
 Висока је мистика у збуњеним пољима

Просута сам из своје судопере
 Опрана у детерџенту који ми је опекао
 заноктице
 Неко ми је рекао да се торњам одавде
 И ево, у канализацији сам
 Играм икс окс са својом сенком

Из решетки назирем која сам улица
 Натерана сам да знам чија је чија стопа која
 поклопи
 И чије ме изнутрице вамо сусретну

Слушта се ноћ и пробудићу се међу каћунима
 Знаш, увек се то деси
 Пролеће је врх неког сеоског брега
 Са кога ме гурне неко низбрдо злонамеран
 много
 Април је и видим све дугине боје

По киселе и сапране поново у судопери
 Чини се тањир обрће се и нико
 Не планира микроталасну никад да искључи

ВЕЛИЧИНЕ

Сећам се, била сам мала
 Сањала нешто велико
 Камион, можда
 Трештао ми у ушима
 Сећам се вриштала сам,
 Ноге босе јуриле
 Тражиле излаз у зидовима
 Али увек те простор врати на место
 Ту ли ваљда останемо
 И очекују сатови који куцају по живцима
 Да им отвориш осињак од главе
 И не избављаш звукове њихове из ње
 И мораш ваљда да, не знам
 Руку под руку са сенком својом
 И вучете се и ослушкујете
 Како капљу године у мраку
 Од тада сећам се
 Од кад су ме чули прозори
 Показивали крезаву језу
 Од тада
 Бојим се моћних величина
 Залогаш дана можда
 Тешких уздаха мајке
 И невидљих представа да је нешто ту у рукама
 Међу прстима
 Иако се ништа сем ваздуха не нађе
 Бојим се јакних звукова
 Који ко да ме буде
 Док као да спавам
 И још ми мозак тумара у сну
 Тражи излаз из зидова
 Бојим се бескрајне црне
 Кад затворим очи
 А она се продуби и назире се
 Неки одсјај у дубини
 И вуче ме халапљиво
 Предајем се попут плена
 Тој маси у рукама
 Црнилу
 Бескрају мрака и напуклим сећањима

Софија Симићевић III2

УЧЕНИЧКИ РАДОВИ

ЗА СЛАВСКОМ ТРПЕЗОМ

Кажу да је ту икону светог Николе израђивао неки уметник Јован што живи изнад Симове гвожђаре. О том Јовану је у народу иначе било врло мало речи, углавном због тога што је, како су га описивали, „повучен, чудан и помало неуротичан“ човек. Мене, разуме се, није брига ни за Јована ни за његову икону. Али толико је разглабања о томе било да сам и сам кроз неко време почео да слушам и убеђујем се, више из жеље да себи олакшам време што морам провести овде него јер сам нарочито осетљив на приче о туђим животима, да је то врло битна ствар.

Баш сам загледао мало окрњену десну ивицу иконе кад је домаћин по пети пут од мог задоцнелог доласка упитао хоће ли неко нешто да попије.

„Може нешто негазирано“, одговорио сам пети пут исто кад је поглед усмерио у мене издигнувши притом густе обрве и извивши навише кут усана као да му је помало изненађен што овде затиче мене уместо мог оца. Додуше, ја с овим човеком, нисам причао више од трипут, и та три пута била су само када ме је, док ме је мој покојни отац доводио на њихову славу, запиткивао о учењу на факултету и девојчицама. Увек ми је било гадно када већ омагорео човек употребљава деминутиве.

Дозвавши жену, једну ситну госпођу измореног израза, наложио јој је да донесе ракије. Потапшао ме је, потом, по рамену и насмејао се нагнувши се ближе мом лицу као да намерно жели да удахнем његов смрад. Баздио је на алкохол. Нисам му баш бројао чашице које је испијао – али сам био свестан да је попио довољно да до касно увече наизменице псује и помиње Бога.

„Није слава ако се не попије – зар те није то учио твој тата!“

Повела се прича о мом оцу. Било је, руку на срце, занимљиво слушати мало или нимало основане, али великодушне похвале Десимиру Марковићу – “правом патриоти и другу у несташлуцима”.

„Ја сам с твојим оцем увек био добро. Је ли ти помињао како смо, док смо још били млади, сваке године по цело лето пецали?“

„Није... Бар ја ничег сличног не могу да се сетим“.

Мој отац, уствари, овог човека уопште није волео. Зашто је код њега одувек ишао на славу и шта је мојој мајци значило да мене обавезе да његову традицију наставим, нисам био сигуран, али нисам много ни преиспитивао целу ту ствар.

„Па добро, давно је то било.“, изговорио је полако и као сетно, а потом енергично додао:

„Али зато нисмо пропустили да се проведемо кад год смо се састајали – највише за славе! Ето, таман је то добра прилика да се људи окупе, стари пријатељи да прозборе коју, а и да се попије више него што се иначе сме, је л тако мали?“

„Тако, тако“, рекох и ако ме алкохол није толико занимао колико храна. Због ње сам долазио и, противно сваком хришћанском моралу, преједао се јер ко зна кад ћу се, јадник, домоћи печења у оном оронулом дому за студенте.

„А шта ти беше учиш?“

„Политичке науке.“

Домаћин сложи кисело лице и тад видех кривину у коју ће наш разговор скреннути.

„Аха, ти ћеш значи с онима у скупштини да имаш посла...“

„Не, ја уствари...“

„Добро, де, нећемо о политици за славским столом!“

„У реду.“

„Али само да знаш – сви су они тамо у власти погани, да поганијих нема и не може бити. Пази ти добро за кога ћеш поћи и кад се попнеш на неку високу позицију немој на нас сиромаше да заборавиш...“

„Свакако се ја тиме нећу бавити, мене занима...“

„Добро, нема везе, само ти кажем.“

„У реду“. Климнух главом и он, као да је то видео као потврду да настави даље, а не као искрену молбу да овај разговор о политици одмах прекине, продужи:

„Ти си још млад – не знаш каквих све лопова има. Па баш онај што се сад често појављује на телевизији – онај – ма како се зове? Тај што је преко везе заузео место у скупштини. На некој је битној функцији.“

„То може бити било ко“

„Ех! Видим ја да ћеш и ти тако. Па и отац ти је био такав... Волео би да и ти прођеш као тај, ух, како ли се зове?“

„Па кажем вам, не интересује мене политика у таквом смислу!“

„Не прича се о политици за овим столом!“

Хтео сам тада да истрчим, ако треба и кроз прозор, само да побегнем од овог намћора.

„Само ти, дечко, не узимај наш весели, сеоски народ, у уста. Нећемо ми да имамо ништа с тим твојима... Само нам још треба да се опет умешају у наш живот - да долију уље на ватру.“

Гости се, ваљда познавајући добро ћуд домаћина, нису много укључивали у разговор. Међутим, када се овај намрачио и погледом прошарао преко стола, да види ко ће од присутног народа стати уз њега, сви благо заклимаше главама, као послушни, тек дресирани штенци. Па и они који иначе важе за најпрасковитије, гласне неистомишљенике и критичаре, опет су повлађивали необичној нарави домаћина.

Прећутно је решено да се ова “ситуација” мора мало замирити, па неко поново отпоче причу о оном Јовану, само што сада придев неуротичан би замењен са бунтовни уметник. Те иконе што слика ипак су врло добре. Добио сам, и хвала им свима на томе, пар минута одушка од испровоцираног саговорника, и ако за сво то време није престајао да зурим у мене. Очекивао сам да ће ме поново нешто приупитати и стрпљиво сам, у

себи, пребројавао преостале живце и рачунао за колико сати ће бити друштвено прихватљиво да се повучем.

„А је ли, Антоније...?“, био сам у праву.

„Андрија“

„Ма да, Андрија, Је л ти причао отац како смо он и ја једном украли бицикл?“

Погледах у њега помало зачуђен – мој отац увек је био тај који је, чак и када је то сасвим бесмислено, истицао важност поштења и чистог образа – деловало ми је, зато, сасвим немогуће да је он некада нешто украо.

„Није“

Домаћин се насмеја.

„То је био смешан подухват. Било је то давно - има сигурно тридесетак година од тад, а украли смо га од једног малог кривоносог момка“, кезио се поносно приповедач и настављао:

„А он је био баш, баш гадан. Родитељи су му држали рибару и имали пара, па је, природно, његова дужност била да и нас, децу из комшилука, освети о томе колико он има, а колико ми, уствари, немамо. Једини је тада, у нашој улици, имао бицикл и шепурио се, ко паун, околу, стално пролазио поред нас и добацивао. Твом оцу и мени већ је било дојадило.“

„И шта је било онда?“

„Шта би било? Узели смо му бициклу и поломили је негде успут, док смо тражили место да је сакријемо.“

„А помињао ти је сигурно како смо запалили ауто једном?“

„Молим?“

Сећам се само да је мене олешио кад сам залубио свој.

„Ни то ти није причао? Па дечко, јеси ли ти разговарао са својим оцем уопште?“, већ је почињао да се нервира домаћин.

„Јесам, али вас је ретко кад помињао.“

„Мене? Није ме помињао? Можда само ниси обраћао пажњу, твој отац је мене много волео. Кад је умро, потрудио сам се, због нашег другарства, да организујем добро целу сахрану. Све сам на себе преузео. Нисам то радио безвезе...“

Домаћин се мрачио, а ја сам покушавао да се сетим јесам ли га уопште на тој сахрани видео. Извио је обрве још једном – подмукло и испитивачки.

„Да се ти мени не ругаш, момак?“

Лагао бих када бих рекао да ме његов тон није нимало заплашио. Немо посматрање остатка гостију чак је и мени деловало као пантомимско ругање домаћину – а то ми нипошто није ишло у прилог јер сада, да би се отресао пажње искревељених лица, морао је да се окоми на мене – да не испадне будала и да докаже своју врлину.

„Ти кад си се, Арсеније, родио, он је прво мене наменио за кума. Нешто се ту, ајде, искомпликовало, али тебе и твоју фамилију познајем и третирам као род најрођенији!“

Хтедох да додам да се уствари зovem Андрија, али сам се угрзиао за језик. Боље да прећутим.

„Волео сам твог оца, то је, опет кажем, био велик и поштен човек, а он је сигурно теби помињао за мене и наше доживљаје, само се ти не сећаш...“

Зар ћу поверовати да је овако било? Једино што сам о овом човеку чуо, из уста мога оца, било је „каква будала...“, можда је нека друга реч била у питању, али суштина је иста.

Узех, брже боље, да испијем ону ракију што је домаћица донела.

„Милена, донеси још једну!“, викну овај.

„Не, стварно не треба, возим.“

„Донеси, донеси.“

Сад ми се већ увелико пентрао по живцима и радо бих га, да сам довољно смео, погледао мрко и добацио нешто заједљиво.

„И шта си рекао, у којој си странци?“

Гледао сам га неколико секунди. Шта хоће, забога, од мене? Зар не инсистира о томе да се не разговара о политици? Уосталом, ја ни нисам ни у каквој странци.

„Не смеш да кажеш, а? С онима си, дакле.“

„Којим онима?“

„Не прави ме лудим, знаш ти о чему ја причам!“

„Стварно немам појма“

„Милена, где је та ракија?!“, довикну и извуче столицу преко пута мене, уморан од стајања, али очигледно вичан да настави преприку. И тако је, са својим својим рогушењем, неуспелим саркастичним досеткама и подругљивим добацивањима, водио и скретао разговоре у различитим правцима, а опет тако да се сваки преломи на мом оцу. Заговарао је, помало, његову честитост и храброст, а онда, чим би се поново дотакао политике, упоређивао ме је с њим у негативној конотацији, тражећи што заобилазније начине да га прикаже као идиота.

Почињао сам да верујем да је мој отац то уистину и био јер је одржавао контакт и редовно посеђивао човека толико напорног и сујетног, као што је овај овде.

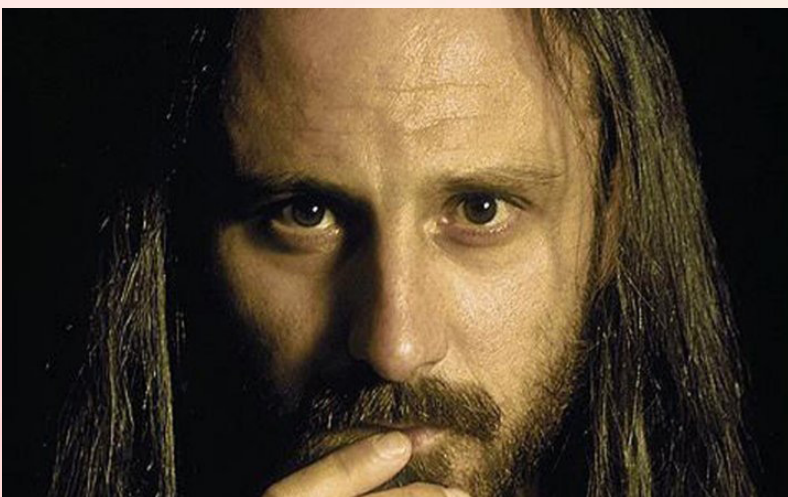
„А је ли Алекса...“

Да имам пиштољ, сад бих га извадио и упуцао бих се...

ПОПУЛАРНА КУЛТУРА

ЖИВОТ БРАНИМИРА ШТУЛИЋА

Бранимир Џони Штулић као композитор, певач и гитариста групе Азра сматран је контроверзним креатором од стране велике већине тадашње, али и данашње популације. Његова страст за музику започиње у првој години средње школе када је кренуо да свира акустичну гитару, прву гитару му је заправо позајмила другарица, Маја Оштир, коју је толико дуго свирао да је морао да замени прагове на врату инструмента. Крајем шездесетих су почели активистички покрети који су великом већином утицали на Штулића и његов поглед на тадашњи свет. Након завршетка Гимназије отишао је у војску и остао тамо 15 месеци, где је након свог одласка започео студије у Филозофском факултету Свеучилиштва у Загребу. Једини разлог уписивања факултета је свест да неће моћи живети од музике тек тако, но да би му родитељи прихватили упис, то јест да би имао довољно времена да ради на каријери у музици. Нашао је друштво у тадашњој алтернативној сцени и померио своје „пробе“ у подрум факултета, где би вежбао сваки дан. У седмдесетима обилази Загреб свирајући своје и друге композиције, дели идеје индијске филозофије. Увелико је био сматран „хипиком“ у то време, што његов начин живота и неким начином указује. Већина његових тадашњих песама се сводила на људе које је упознавао у то време, ту се поготово убрајају његове тадашње девојке и другарице. На крају није завршио факултет. Доста људи му је говорило како се не разуме у музику и у генерално свирање, што није узео срцу јер је он по себи био свестан да је довољно способан да процени своје могућности у пољу музике. Први бенд у коме је био звао се „Балкан севдах бенд“, где су свирали велики број разних музичких дела, другачије жанрове, такорећи експериментисали су са музиком. Новим покретом панк сцене и рођењем новог таласа, Штулић даје себи надимак Џони и у потпуности мења свој изглед и изучава нове приступу компоновању. Почиње да користи електричну гитару више него своју акустичну, прерађује неке старије песме и прилагођава глас да би му ишао уз нови стил. Џонијев нови бенд, Азра, основан је у јануару 1977. године, где је он био вокал и гитара, а чланови су се често мењали. Цела постава бенда одлази у групу „Филм“, сем Џонија који постаје део „Парног ваљка“, што се на крају испоставило као беспотребан корак јер се вратио на идеју Азре. Први студијски албум под називом Азра објављен је 1980. године. Азра добија на популарности и реализује безброј концерата у тадашњој Југославији, што доводи до тога да почињу да зарађују новац радећи оно што највише воле, музику. Изласком другог албума „Сунчана страна улице“ 1981. године, који је Џони сам продуцирао, почиње период у коме он мање-више сам продуцира следеће албуме. Трећи албум већ постаје доста отворенији и доста директнији по политичким питањима. Тада Џони одлучује да жели да окуша каријеру у Сједињеним Америчким државама, али пошто није успео заједно са Лајнером одлази у Европу. Након преласка у Амстердам схвата отвореност града и циља нешто веће и мисли да ће се то на крају и остварити у Холандији. Након три године и (не)популарног албума „It Ain' Like In The Movies At All“, Штулић се враћа да наступа у Југославији и уз нову поставу Азре објављује албум „Између крајности“, који је данас један од најпрепознатијих албума Азре. Последњи албум „Задовољштина“ је била већином колекција старих песама и њихова обрада, а након овог албума и одласка бубњара, Азра се распада. Након завршетка Азре, Џони Штулић почиње своју соло каријеру где често мења место боравка. Радио је доста песама на енглеском језику, а у музичким аранжманима били су препознатљиве примесе македонског фолклора. Почетком и за време трајања рата није компоновао музику, говорећи „Не узимам гитару у руке док траје рат“ и „Нећу новац који је можда крвав“, иако су му људи говорили да обнови рад Азре. Престао је да се бави музиком и почео је да се бави превођењем класичних грчких дела. Повукао се у осаму, а једино што га повремено усређује је играње фудбала. Превео је Илијаду, Историју Пелопонеског рата и многа друга дела. Године 2005. Штулић је издао збирку „Смијурија у мјерама“, објављену од стране недељника „Време“. Не изгледа као да ће се Џони вратити у свет музике, барем ускоро, али „непознати су путеви господњи.“

Елена Марић I4

извор:<https://6yka.com/intervju/branimir-dzoni-stulic-pa-boli-me-sve-bre>

ГИМСПОРТ

ГИМСПОРТ 2022

Гимспорт је такмичење које се већ дуги низ година одржава у нашој школи. Учесници су одељењски тимови од првог разреда до четвртог. Гимспорт поред надметања снага у разним спортовима је веома важна ваннаставна активност због самог дружења свих нас. Традиционално афирмише „здрав дух – у здравом телу“: толеранцију, мирољубиво и достојанствено навијање, „фер плеј“. Због тога сви и обожавају да гледају утакмице, јер поред наше школе долазе и ученици из других школа како би отпратили такмичарске активности. Организатори су ове године били матуранти. Они су поред своји матурантских обавеза успели да се удруже и издвоје време за организацију целог Гимспорта. Организатори су били Петар Јовановић, Вук Нешковић, Ђорђе Никитовић, Урош Павловић, Лазар Радовановић, Миломир Секулић и Павле Штуловић. Што се тиче самог такмичења, играли су се фудбал, баскет и одбојка. Све информације о утакмицама и такмичарима су се преносиле преко инстаграм странице @gimsport2022 која је била од велике користи многим гледаоцима.

ОДБОЈКА

На жребу је извучено ко игра против кога. То је била осминафинала у ком су одељења: I3, III1, III2, III3, III4, IV2, IV3 и IV4 прошла у четвртфинале. Даље у полуфинале су прошли III1, III3, IV2 и IV4. У полуфиналу су играли III1 против IV4 где је IV4 однело победу резултатом 3:0, а други полуфиналисти су били III3 и IV2, у том мечу победу је однело одељење IV2 резултатом 3:1 и тако постали најбољи одбојкаши у овој школској години.

БАСКЕТ

Из осминефинала у којој су учествовала сва одељења у четвртфинале прошли су I1, I3, II3, III4, III5, IV2, IV3 и IV4. Затим су у полуфинале прошли III4, III5, IV2 и IV4. Ту су играли III4 и III5 што је био и најзанимљивији меч у баскету на овогодишњем гимспорту и III5 је однело победу резултатом 19:17, а у мечу између IV2 и IV4 победу је однело одељење IV2 резултатом 17:13. Тако су финалисти у баскету били III5 и IV2. У том мечу III5 је доказало да су најбољи баскеташаи у школи победом над четвртацима резултатом 21:09.

Ивана Божић III3

МАТУРА

ПУТ У БУДУЋНОСТ

На матурској вечери у име генерације, обратио се матурант Михаило Жунић, ученик IV3. „Поштовани директоре, поштовани професори, драги ученици, окупили смо се овде вечерас да проведемо последње вече као средњошколци. Из наше школе су изашли разни успешни људи, научници, доктори, глумци, писци и многи други, а оно што је свима њима, као и свима нама, заједничко је младалачка ведрина коју наша Гимназија ‘Свети Сава’ чува у себи, већ један цео век. У школи нас је најалост дочекала пандемија, а испратила велика трагедија, али упркос свим изазовима, тескобама и потешкоћама успели смо да из школе изађемо као велики људи са потенцијалом да побеђују многе битке које нас чекају како у даљем школовању, тако и у животу. Испред мене стоје сјајни математичари, који су своје знање показивали како на часу, тако и на разним такмичењима, њихово знање чуло се чак до бугарског приморја. Поред математичара, имамо и физичаре који су своју љубав за науком представили на Гимфесту. У школи смо развијали и склоност ка уметности. Имамо сликаре, чији су се радови могли видети на разним школским изложбама. Уз помоћ наших професора, јачали смо нашу истраживачку нарав и склоност ка критичком мишљењу кроз разне пројектне задатке. На самом упису у средњу школу сви смо знали да имамо љубав за књигом и писањем. Али сада бих волео да се захвалим свим професорима, који су ту љубав наставили да гаје, јер је знање нешто што нам нико не може одузети. Само мислим да постоји барем једна ствар која је битнија можда чак и од знања, за ове четири године научили смо да се смејемо и волимо, научили смо да будемо већи људи, и колико год изазова смо имали пред нама, пред њима смо стајали заједно. Као генерација која је много тога изгубила, и која живи у једном јако чудном систему вредности, у овој школи смо научили да се речју и делом боримо за погажене принципе – истину, слободу, правду и емпатију. У себи носимо велике речнике, не само научних или књижевних појмова, него и концепта великих успомена, помешаних осећања и јаких речи.“

Михаило Жунић IV3

IV-1

Матурско вече - Гимназија „Свети Сава“ Пожега, јун 2023.

Foto Millennium

IV-2

IV-3

IV-4

ДАНА 19. ЈУНА СВЕЧАНО СУ УРУЧЕНЕ ДИПЛОМЕ И ПРИЗНАЊА ЗАСЛУЖНИМ УЧЕНИЦИМА.

УЧЕНИК ГЕНЕРАЦИЈЕ: Јанко Стокић IV4

НОСИОЦИ ДИПЛОМЕ „ВУК КАРАЏИЋ“: Андријана Ђурић IV1, Павле Милованчевић IV1, Ивана Стојић IV1, Михаило Жунић IV3, Јована Јовановић IV3, Мина Лукић IV3, Исидора Нешовановић IV3, Андреј Тодоровић IV3, Нина Цвијовић IV3, Анђела Машић IV4, Александар Николић IV4, Јанко Стокић IV4.

НОСИОЦИ ДИПЛОМЕ ЗА ПОЈЕДИНЕ ПРЕДМЕТЕ ИЛИ НАСТАВНЕ ОБЛАСТИ: Павле Милованчевић IV1 (историја), Михаило Жунић IV3 (географија), Јована Јовановић IV3 (српски језик и језичка култура), Данило Стоковић IV3 (француски језик и српски језик и језичка култура), Нина Цвијовић IV3 (физика), Александар Николић IV4 (математика), Јанко Стокић IV4 (математика и физика),

НАГРАДЕ ЗА ДОПРИНОС У КУЛТУРНОМ И ЈАВНОМ ПРЕДСТАВЉАЊУ ШКОЛЕ: Софија Варница IV1, Моника Меић IV1, Павле Милованчевић IV1, Крстина Савић IV1, Катарина Јанићијевић IV2, Вељко Микић IV2, Ђорђе Милчановић IV2, Јана Савовић IV2, Ђорђе Полуѓић IV2, Михаило Жунић IV3, Андреј Тодоровић IV3, Јован Ђокановић IV4, Лука Никитовић IV4, Лазар Радовановић IV4, Јанко Стокић IV4, Стефан Шљивић IV4,

СПОРТИСТА ГЕНЕРАЦИЈЕ: Ивана Јанковић IV2, Милица Митровић IV2.

ДОБИТНИЦИ НАГРАДЕ „ЈЕЛЕНА – ЗОРАН – ДРАГАНА“: Награда „Јелена Дубљанин“ за књижевност – Јована Јовановић IV3; Награда „Зоран Миливојевић“ за филозофију – Исидора Нешовановић IV3; Награда „Драгана Ђебић“ за ликовну уметност – Милица Дрндаревић IV4.

ДОБИТНИК НАГРАДЕ „ЈЕЛЕНА РАЈКОВИЋ“: Јанко Стокић IV4 (физика).

НАГРАДА ЗА УСПЕХ НА МЕЂУНАРОДНОМ ТАКМИЧЕЊУ: Александар Николић IV4 (математика), Јанко Стокић IV4 (математика и астрономија), Нина Цвијовић IV3 (математика и ликовна култура).

Наше мало
некоме је много.

САЛОН ЗА НЕГУ
ДОБРОТЕ

„Твоје је само оно
што другома даш.“

Даривање је радост
коју треба неговати
током целе године.

За издавача: Иван Драшкић,
директор
Уредник: Петар Матовић,
професор
Техничко уређење и припрема
за штампу: Горан Мићовић,
професор

„Гимназијалац“,
ШКОЛСКИ ЛИСТ ГИМНАЗИЈЕ
„СВЕТИ САВА“ ПОЖЕГА
број 34, пролеће 2023.
Издавач: Гимназија „Свети
Сава“, Вука Караџића 7, Пожега
Штампа: Миленијум, Пожега
Тираж: 500 примерака

Редакција:
Дуња Брашанац III3,
Михаило Жунић IV3,
Андрија Зарић I4,
Сандра Јаћимовић III3,
Елена Марић I4,
Павле Милованчевић IV1,
Софија Симићевић III2